Περιοδος 2η,
Νο 41
Μαης '95
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα

Σ' αυτο το φυλλο

Ποιος φταιει για τον ΕΚΑΣ σελ. 3

Τι εννοουμε με Σοσιαλισμο απο τα κατω σελ. 11

Ιδιωτικοποιησεις: Δωρο στους καπιταλιστες σελ. 12

ΕΝΩΜΕΝΗ ΕΡΓΑΤΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ΑΤΑ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Καιρος για πρωτοβουλια στη βαση

αναλυση σελ. 6–7

Ζιρινοφσκι: οχι μονο εθνικιστης αλλα φασιστας

Την περασμενη βδομαδα ο φασιστας Ζιρινοφσκι φιγουραρισε στα πρωτοσελιδα των εφημεριδων και τα τηλεοπτικα καναλια προβαλαν την συναντηση του με το Γαλανο και το γευμα που του παρεθεσε η κυπριακη βουλη.

Τελικα η "ιδιωτικη του επισκεψη μακρυα απο τα φωτα της δημοσιοτητας" οπως δηθεν επιθυμουσε, και οι δηλωσεις την πρωτη μερα της αφιξης του οτι δεν θα συναντηθει με κυβερνητικους ή κρατικους παραγοντες ηταν ενα προπετασμα καπνου για να μην προκαλουνταν τυχον αντιδρασεις απο την παρουσια του φασιστα εδω.

Παντως οι αρχες ασφαλειας του κρατους πηραν δρακοντεια μετρα για να τον προστατεψουν.

Επειδη υποστηριξε τις ελληνοκυπριακες θεσεις ο φασιστας Ζιρινοφσκι εγινε δεχτος απο τον προεδρο τη Βουλης

Τα ΜΜΕ εκτος απο καποια στοιχεια του "ιδιορυθμου" χαρακτηρα του προβαλαν τις ευνοϊκες θεσεις του για τη "υποθεση" μας. Ο δε προεδρος της κυπριακης Βουλης τον χαρακτηρισε σαν *"τον ηγετη του μεγαλυτερου κομματος της Ρωσιας, μιας χωρας που σταθερα υποστηριζει το εθνικο μας προβλημα."*

Το οτι ο Ζιρινοφσκι καταδικασε την τουρκικη εισβολη και υποσχεθηκε να στειλει ρωσικο στολο και στρατο για "απελευθερωση της Κυπρου" αν το ζητησουν οι ελληνοκυπριοι, ηταν το ενα και μοναδικο κριτηριο για τους ελληνοκυπριους πολιτικους για να τον θεωρουν συμμαχο και να παραγνωριζουν οτι ειναι ενας καθαροαιμος φασιστας.

Το κομμα του μπορει να ονομαζεται "φιλελευθερο δημοκρατικο κομμα" αλλα δεν ειναι ουτε φιλελευθερο ουτε δημοκρατικο. Ο Ζιρινοφσκι κρατει ολα τα προσχηματα ενος καθως πρεπει πολιτικου οπως ολοι οι ομοϊδεατες του. Τελευταια το φασιστικο κομμα της Ιταλιας αποκηρυξε το φασιστικο παρελθον του για να διευρυνει την εκλογικη του βαση. Ο Λεπεν αρνειται οτι ειναι φασιστας.

Ο φασιστας Ζιρινοφσκι δεν ειχε κανενα προβλημα να δηλωνει υποκριτικα, στη συνομιλια του με το Γαλανο, απο τη τηλεοραση οτι: «*Πενηντα χρονια μετα τη νικη κατα του γερμανικου φασισμου ειναι απαραδεκτο η Τουρκια να κατεχει το 40% του κυπριακου εδαφους.*» Ποιος; Αυτος που στο κεντρο της προπαγανδας του ειναι η αποκατασταση της Ρωσιας στα συνορα της του 1941, δηλαδη περιλαμβανοντας τις βαλτικες χωρες, μερος της Πολωνιας και της Φινλανδιας και η επεχταση τους μεχρι τον Ινδικο Ωκεανο, τη Μ. Ανατολη και τη Μεσογειο. Αυτος που ηταν ο κυριος υποστηρικτης του Γελτσιν στο θεμα της εισβολης και σφαγης στη Τσετσενια. Αυτος που απειλει οτι οταν παρει την εξουσια θα απαγορευσει τα πολιτικα κομματα, τις συγκεντρωσεις, τις απεργιες και θα διωξει ολους τους μεταναστες απο τη Ρωσια.

Ο πρωην συνεργατης του Ζιρινοφσκι, Ζαρικωφ, αποκαλυψε οτι «*ο Ηγετης [Ζιρινοφσκι] διαβαζει στον ελευθερο του χρονο Χιτλερ, Χιμλερ και Γκαιμπελς*». Ειπε ακομα οτι ειναι αντισιμιτης και ρατσιστης και υποστηριζει τη δημιουργια των Ηνωμενων Εθνων των Λαων της Λευκης Φυλης.

Το οραμα του για τον κοσμο, οπως το περιεγραψε σε μια συνεντευξη του σε ιταλικη εφημεριδα, ειναι το μοιρασμα του κοσμου σε σφαιρες επιρροης αναμεσα στις ΗΠΑ, την Ρωσια και την Ιαπωνια.

Η πολιτικη του Ζιρινοφσκι ειναι ξεκαθαρη. Δεν ειναι απλως ενας εθνικιστης ή υπερεθνικιστης οπως επανειλημμενα τον χαρακτηριζουν τα ΜΜΕ αλλα επιδιωκει το κτισιμο ενος μαζικου φασιστικου κομματος στη Ρωσια, επωφελόυμενος απο την δυσαρεσκεια και την αγανακτιση του κοσμου στην πολιτικη του Γελτσιν.

Οπως για καθε φασιστα δεν θα επρεπε να του επιτραπει η εισοδος στην Κυπρο και η ελευθερη προσβαση στα ΜΜΕ. Τον Ζιρινοφσκι πριν δυο χρονια τον απελασαν απο την Βουλγαρια και δεν του επετραπη η εισοδος στη Γερμανια.

Μονο μια "υποδοχη" αξιζει στους φασιστες. Εκεινη που επεφυλαξαν στο φασιστα Λεπεν οι δημοκρατες και αντιφασιστες στην Κερκυρα, στη Ροδο και στο Λονδινο που πολιορκησαν το αεροδρομιο και τον αναγκασαν να φυγει.

Μυριανθη Λοϊζου

Μυστικες συνομιλιες... ή φανεροι αγωνες;

Ματσης και Χριστοφιας ανακοινωσαν οτι θα εχουν μυστικες συνομιλιες, μακρια απο τα φωτα της δημοσιοτητας, για να «λυσουν τις διαφορες που χωριζουν τις παραταξεις τους» απο την εποχη του αντιαποικιακου αγωνα μεχρι σημερα.

Μπορουν ομως οι διαφορες της αριστερας και της δεξιας να λυθουν με συνομιλιες των αρχηγων των δυο κομματων; Μηπως προκειται για καποιες παρεξηγησεις που με τις αναλογες εξηγησεις απο τις δυο πλευρες μπορουν να ξεκαθαρισουν;

Προφανως οχι. Απο την μια βρισκεται το κομμα που εκπροσωπει τα συμφεροντα του κεφαλαιου και της αρχουσας ταξης και απο την αλλη βρισκεται το κομμα που μιλα στο ονομα της εργατικης ταξης.

Ποιες συνομιλιες μπορουν να συμβιβασουν τον βρομικο ρολο της ηγεσιας της δεξιας παραταξης που ταυτιστηκε με την αποικιοκρατια και πολεμησε τις μεγαλες απεργιες του 1948; Ποιες συνομιλιες μπορουν να δικαιολογησουν τις δολοφονιες των αριστερων απο την ΕΟΚΑ; Ακομα και αν παραδεχτει ο Ματσης οτι καποιοι αριστεροι «εχτελεστηκαν» κατα λαθος, τιποτα δεν αλλαζει το γεγονος οτι η ΕΟΚΑ και ο αρχηγος της ο Γριβας ηθελαν και προσπαθησαν να εξοντωσουν την αριστερα.

Τι εξηγησεις μπορει να δωσει ο Ματσης για την ηγεσια της παραταξης που προσπαθησε να εξοντωσει τους τουρκοκυπριους, που γεννησε και εθρεψε τους διαφορους Γιωρκατζηδες, Σαμψων, και αλλα πρωτοπαλληκαρα που αναλαβαν να εφαρμοσουν το εθνικο ξεκαθαρισμα των τουρκοκυπριων απο το 1963 μεχρι και σημερα ακομα;

Τι εξηγησεις μπορει να δοσει για την ηγεσια της παραταξης που γεννησε τα Εθνικα Μετωπα, την ΕΟΚΑ 'β, που δικαιωνει τους πραξικοπηματιες, αναβιωνει τον Γριβισμο, στηνει πολεμοκαπηλα δογματα, ηρωοποιει καθε σωβινιστικη πραξη και ανοιγει διαπλατα το δρομο για να περασουν οι επιδοξοι συνεχιστες της ΕΟΚΑ Β' που εκαναν ηδη την εμφανιση τους;

Ποιες συνομιλιες μπορουν να γεφυρωσουν το χασμα που υπαρχει με το κομμα του Ζιβαναρη, του Λορδου και των αλλων μεγαλοκαρχαριων που για τοσα χρονια θησαυριζουν κλεβοντας τον κοπο της εργατιας; Ποιος συμβιβασμος μπορει να γινει με αυτους που απειλουν ολες τις καταχτησεις της εργατικης ταξης και θελουν να μας γυρισουν πισω στις συνθηκες της δεκαετιας του '40 και του '50;

Τιποτα το καλο δεν μπορει να βγει για την εργατικη ταξη μεσα απο τετοιες συνομιλιες. Τους μονους που μπορουν να οφελησουν ειναι το Ματση και την παραταξη του, δινοντας τους αλλοθι και απαλλασοντας τους απο τα εγκληματα και τις ευθυνες τους. Η συμμετοχη του Χριστοφια σε αυτες ενισχυει το επιχειρημα οτι ολοι φταιμε, ολοι εχουμε ευθυνες, και πρεπει ολοι να κανουμε συμβιβασμους, αδυνατιζοντας ετσι την δυνατοτητα αντιστασης της εργατικης ταξης στις επιθεσεις του κεφαλαιου.

Αντι να πρωτοστατει σε μυστικες συνομιλιες με το Ματση ο Χριστοφιας, θα επρεπε να πρωτοστατει μαζι με το κομμα του σε φανερους και μαζικους αγωνες για να φυγει τωρα ο Κληριδης και ο Συναγερμος. Αυτο ειναι το μονο που μπορει να «λυσει τις διαφορες» της εργατικης ταξης με το κομμα του κεφαλαιου, της λιτοτητας, του σωβινισμου και της πολεμοκαπηλειας.

Αγγελικη Μιχαηλ

Το Δεκαημερο επαναπροσεγγισης της ΕΔΟΝ

Επρεπε να ηταν καλυτερο

Το δεκαημερο επαναπροσεγγισης που οργανωσε η ΕΔΟΝ απο τις 3 μεχρι τις 13 Απριλη με την ευκαιρια της συμπληρωσης τριαντα χρονων απο την δολοφονια των Καβαζογλου - Μισιαουλη, εδωσε την ευκαιρια να εκφραστει η αντισωβινιστικη διαθεση πολλων εργαζομενων, κυριως νεολαιων.

Σημερα που η εθνικοφροσυνη εχει γινει η επισημη πολιτικη του κρατους, που αναβιωνει ο Γριβισμος και οι καθε λογης σοβινιστικες εκδηλωσεις και ενεργειες ηρωοποιουνται και μονο η εξαγγελια του δεκαημερου με θεμα την επαναπροσεγγιση ηταν πολυ σημαντικη. Το δεκαημερο μπορουσε να γινει μια ευκαιρια για να εκφραστει η αγανακτηση εναντια στην σοβινιστικη κυβερνηση της δεξιας και να δωσει το μηνυμα οτι η αριστερα και το εργατικο κινημα οχι μονο μπορουν, αλλα και θελουν, να παλεψουν για να φυγει αυτη η πολεμοκαπηλη κυβερνηση που εθαψε τελειως την επαναπροσεγγιση.

Γι αυτο ηταν πολυ σημαντικο να ενισχυθουν και να εχουν επιτυχια οι εκδηλωσεις του. Ο τροπος με τον οποιο οργανωθηκε ομως του στερησε απο τη μαζικοτητα και τη δυναμικοτητα του. Εγινε πολυδιασπαση των εκδηλωσεων με πολλες περιφερειακες εκδηλωσεις που καμια φορα απεβαιναν σε βαρος αλλων σημαντικων εκδηλωσεων οπως το τουρνουα βολεϋ στη Λεμεσο που εγινε την ιδια μερα με τη πορεια στο Δαλι. Ακομα δεν προπαγανδιστηκε με εκδηλωσεις και συζητησεις στο Πανεπιστημιο και τις αλλες σχολες με αποτελεσμα η συμμετοχη των φοιτητων να ειναι πολυ πιο μικρη απ' οτι θα μπορουσε να ηταν, ιδιαιτερα στη πορεια προς το Δαλι.

Η Εργατικη Δημοκρατια παρα τις αντιρρησεις που ειχε για τον τροπο που οργανωθηκε, και την προσπαθεια να του δοθει αντικατοχικο περιεχομενο, το υποστηριξε με ολες της τες δυναμεις. Κυκλοφορησε αφισσα που καλουσε για μαζικη συμμετοχη στις εκδηλωσεις του δεκαημερου με συνθημα «Οχι δογματα πολεμικα, επαναπροσεγγιση ο δρομος για την ειρηνη» για να δειξει οτι επαναπροσεγγιση σημαινει πανω απ ολα να παλευεις τον σοβινισμο της δικης σου πλευρας οπως αυτος εκφραζεται σε καθε συγκεκριμενη στιγμη.

Με τη συμμετοχη της η Εργατικη Δημοκρατια προσπαθησε να ενισχυσει τον αντισοβινιστικο χαρακτηρα του δεκαημερου οπως εκανε στη πορεια στο Δαλι που κινδυνευψε να ματατραπει σε αντικατοχικη αφου τα συνθηματα που αρχικα κυριαρχησαν ηταν αντικατοχικα και εθνικιστικα.

Δυστυχως εκτος απο την Εργατικη Δημοκρατια καμια αλλη οργανωση ή κομμα δεν αγγαλιασε την πρωτοβουλια της ΕΔΟΝ, η οποια στη πραγματικοτητα θαφτηκε ή περασε στα ψιλα των μεσων μαζικης ενημερωσης.

Παρολα αυτα οι εκδηλωσεις για το δεκαημερο ειχαν σημαντικη επιτυχια και εδειξαν πως η επαναπροσεγγιση μπορει να γινει σημερα το καλυτερο οπλο εναντια στον σοβινισμο, οτι μπορει να γινει το αναχωμα που θα φραξει τον δρομο στους επιδοξους συνεχιστες της ΕΟΚΑ Β' που αρχισαν να κανουν την εμφανιση τους.

Οι εκδηλωσεις για το δεκαημερο εδειξαν και κατι αλλο πολυ σημαντικο. Οτι σημερα ενα κινημα για μια ειλικρινη επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους εργαζομενους οχι μονο ειναι αναγκαιο αλλα ειναι και δυνατο να δημιουργηθει.

εργατικη δημοκρατια

ΟΧΙ ΔΟΓΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΟ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ

3 - 13 ΑΠΡΙΛΗ ΠΟΥ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ Η ΕΔΟΝ

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΕΚΑΣ: Το αποπαιδι της κυβερνησης και του Συναγερμου

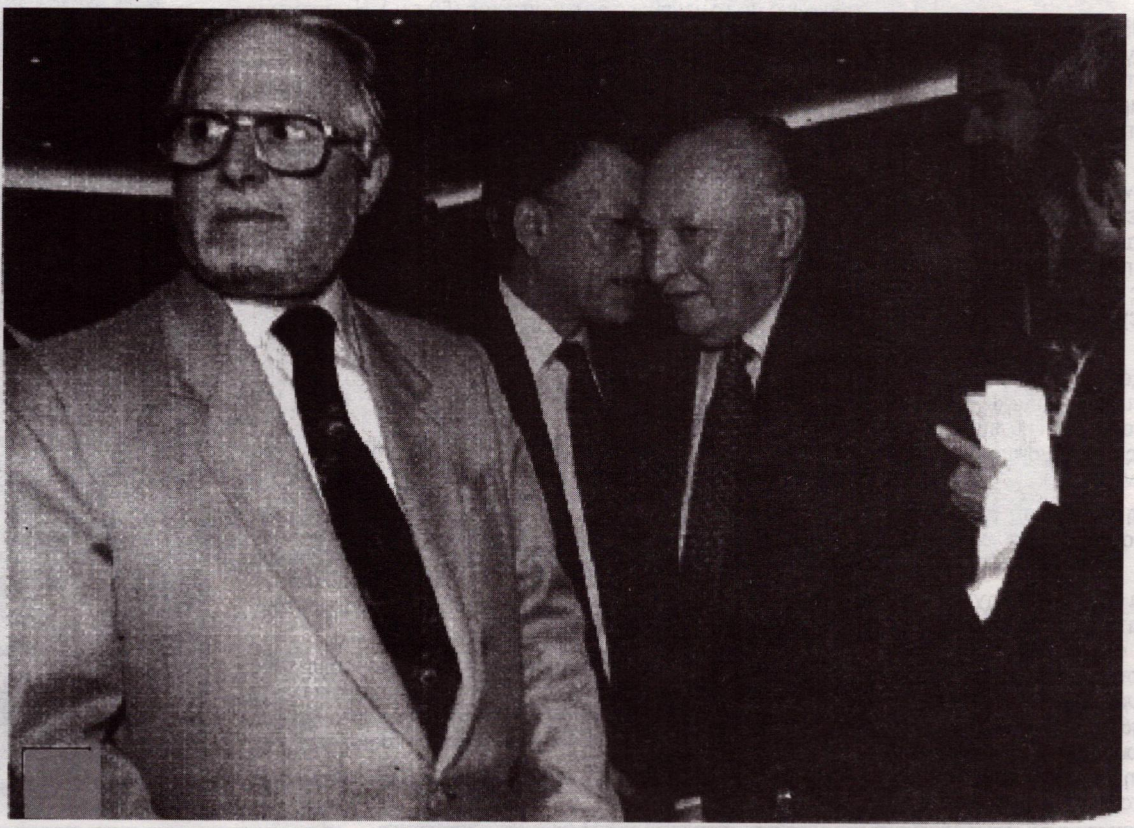

Η δικαιωση του πραξικοπηματος, η αναβιωση του Γριβισμου και η ηρωοποιηση σωβινιστων και τουρκοφαγων οπως το Σαμψων ανοιξαν το δρομο για να εμφανιστουν οργανωσεις σαν τον ΕΚΑΣ

Η κυβερνηση πισω απο τα σεναρια και τις αποκαλυψεις που κανει καθημερινα για τον ΕΚΑΣ προσπαθει στην πραγματικοτητα να κρυψει τις δικες της ευθυνες για την εμφανιση αυτης της οργανωσης.

Προσπαθει να παρουσιασει την ολη ιστορια σαν αστυνομικη ταινια με νονους και γκαγκστερς για να θολωσει τα νερα. Θελει να μας πεισει οτι ο ΕΚΑΣ δεν εχει καμια σχεση με την πολιτικη και οτι ειναι απλα καποια «εγκληματικα στοιχεια που με το προσχημα του πατριωτισμου θελουν να εξασφαλισουν χρηματα».

ΕΟΚΑ Γ'

Οι απειλες για την δημιουργια μιας τετοιας οργανωσεις ομως ειναι αρκετα παλιες. Απο τοτε που φανηκε οτι υπηρχαν καποιες εστω και μικρες πιθανοτητες μια «ενδοτικη» κυβερνηση να υπογραψει μια συμφωνια λυσης του κυπριακου που δεν θα τους ικανοποιουσε, διαφοροι σωβινιστες απορριπτικοι ειχαν μιλησει για την αναγκη μιας οργανωσης που να εμποδισει αυτη την εξελιξη.

Ηταν και ειναι αρκετοι αυτοι που ονειρευονται μια νεα ΕΟΚΑ που να αναλαβει να ηγηθει ενος «απελευθερωτικου αγωνα», να παρει την ρεβανς για την ηττα του '74 και να ξεκαθαρισει αυτους που αποτελουν «το προγεφυρωμα του τουρκικου επεκτατισμου στις ελευθερες περιοχες»

Βεβαια μετα που η ΕΟΚΑ Β' ταυτιστηκε με το πραξικοπημα και καταδικαστηκε στη συνειδηση του κοσμου δεν θα μπορουσε μια τετοια οργανωση να ξαναχρησιμοποιησει αυτο το ονομα, παρα το οτι τα τελευταια δυο χρονια φτασαμε να ακουμε και δημοσια το συνθημα «ΕΟΚΑ Β' ξανακτυπα».

Αρκετες φορες, ιδιαιτερα τα δυο τελευταια χρονια εκαναν την εμφανιση τους φυλλαδια με περιεχομενο σαν αυτο που ειχε η προκυρηξη του ΕΚΑΣ.

Φταιει η κυβερνηση

Αυτο που επετρεψε ομως σε ολους αυτους να βγαινουν ετσι ανοιχτα και να προκαλουν με την σοβινιστικη, και ρεβανσιστικη πολιτικη τους ηταν η ιδια η επισημη κυβερνητικη πολιτικη και ο σοβινισμος που καλιεργειται απο αυτη και οσους την στηριζουν. Διακυρηξεις για «απελευθερωτικους αγωνες» και «απελευθερωτικα δογματα» εχουμε ακουσει οχι μονο απο τον αρχιεπισκοπο και αλλους απορριπτικους σωβινιστες, οπως διαφορους συνδεσμους αγωνιστων, αλλα και απο επισημους της κυβερνησης.

Ανεξαρτητα απο το αν ο ΕΚΑΣ αποτελει την συνεχεια της ΕΟΚΑ Β' ή ειναι απλως τρομοκρατικη οργανωση που θελει να κερδοσκοπισει χρησιμοποιοντας τον πατριωτισμο, ο κυριος υπευθυνος για την εμφανιση της ειναι η ιδια η κυβερνηση. Η δικαιωση και δικαιολογηση του πραξικοπηματος, η αναβιωση του Γριβισμου, η ηρωοποιηση καθε αντιτουρκικης και σοβινιστικης πραξης, οπως οι επιθεσεις μαθητων στη γραμμη αντιπαραταξης και το κατεβασμα της τουρκικης σημαιας, ανοιξαν το δρομο στα σοβινιστικα αποβρασματα να ξαναβγουν στο προσκηνιο και εκαναν τον εθνικισμο να «πουλα».

Ακομα και ο τροπος που αποκαλυψε και κρυψε παρανομο τον ΕΚΑΣ ο Κληριδης δειχνει πως χαϊδευουν τον σωβινισμο. Τοσο αυτος οσο και ο κυβερνητικος εκπροσωπος επεμεναν με μανια οτι ο ΕΚΑΣ δεν εχει καμια σχεση με τη πολιτικη και τον πατριωτισμο και οτι το μονο που ηθελαν ηταν να κερδισουν χρηματα. Δηλαδη αν ηταν ή αν ειναι εθνικοφρονες που αναλαβαν να κανουν οσα λενε στη προκηρυξη τους οχι για λεφτα οπως τους κατηγορει η κυβερνηση αλλα απο πατριωτισμο τοτε δεν θα υπηρχε προβλημα;

Ανεξαρτητα απο το ποσο ανεπιθυμητη ειναι αυτη η οργανωση για την κυβερνηση στη πραγματικοτητα ειναι το αποπαιδι της.

Να τους φραξουμε το δρομοΗ κυβερνηση μπορει να προσπαθησε να προλαβει τον ΕΚΑΣ αλλα σιγουρα τετοιες καταστασεις δεν αντιμετωπιζονται απλα με αστυνομικα μετρα, πολυ περισσοτερο απο αυτους που ανοιξαν το δρομο για την δημιουργια τετοιων οργανωσεων.

Το μονο που μπορει να φραξει το δρομο στη δραση τετοιων οργανωσεων ειναι το εργατικο κινημα. Εκεινο που χρειαζεται να κανουμε ειναι να παλεψουμε για αυξησεις και δουλειες και οχι να κανουμε θυσιες για χαρη των εξοπλισμων, των πολεμικων δογματων και των εθνικων επιδιωξεων των ελληνοκυπριων καπιταλιστων. Εκεινο που χρειαζεται ειναι να παλεψουμε για να φυγει ο Κληριδης και ο Συναγερμος που ανοιξαν τις πορτες στα σωβινιστικα αποβρασματα να βγαινουν ανοιχτα εξω.

Μονο ενα τετοιο κινημα μπορει να κτυπησει το σοβινισμο και να φραξει το δρομο στους επιδοξους διαδοχους της ΕΟΚΑ Β'.

ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ

Καταδικη του σοσιαλιστη Ιλ Μπουνγκ Τσοϊ σε 18 μηνες φυλακιση

Ο νοτιοκορεατης σοσιαλιστης Ιλ Μπουνγκ Τσοϊ εχει καταδικαστει σε 18 μηνες φυλακιση συμφωνα με τον περιβοητο νομο περι Εθνικης Ασφαλειας της χωρας.

Ειναι δυσκολο να εξασφαλιστουν νεα απο την δικη του Τσοϊ καθως και των υπολοιπων σοσιαλιστων εξαιτιας της συνεχιζομενης αποσιωπησης και καταστολης.

Αυτο που εχουμε πληροφορηθει ειναι οτι ο Ιλ Μπουνγκ Τσοϊ θεωρηθηκε ενοχος για "υπηρεσιες στον εχθρο" - δηλαδη τη Βορεια Κορεα - και καταδικαστηκε στις 7 Απριλη.

Η δικη ηταν μια σκετη παρωδια.

Ο Τσοϊ δεν εκανε τιποτα περισσοτερο απο του να ασχοληθει με πολιτικες δραστηριοτητες που στις χωρες της Δυσης ειναι απολυτα νομιμες.

Η μαρτυρια εναντιον του ηταν οτι ειχε μιλησει σε συγκεντρωση της οργανωσης Διεθνων Σοσιαλιστων Νοτιου Κορεας (ISSK), και οτι ειχε αλληλογραφια με σοσιαλιστες στη διαρκεια της προηγουμενης φυλακισης του.

Ο Τσοϊ ειναι ενας απο 360 σοσιαλιστες, συνδικαλιστες και φοιτητες που κατηγορηθηκαν περσι με βαση τον νομο περι Εθνικης Ασφαλειας.

Η νοτιοκορεατικη κυβερνηση σημερα εχει αναπτυξει οικονομικες σχεσεις με τον προηγουμενο εχθρο της, τη Βορεια Κορεα, και ανελαβε μαλιστα το χτισιμο δυο πυρηνικων αντιδραστηρων στη χωρα αυτη. Χρησιμοποιει απλα τον νομο για να καταστειλει τους αντιπαλους της.

Οι συλληψεις συνεχιζονται παρολους τους ισχυρισμους του πρωθυπουργου Κιμ Γιουγκ Σαμ οτι η εποχη της δικτατοριας στη Νοτια Κορεα εχει ληξει.

Δεκαοχτω ακομα μελη της οργανωσης ISSK προκειται να δικαστουν με την ιδια κατηγορια.

Ο Τσοϊ ειναι 39 χρονων. Εχει αποχωριστει και στο παρελθον απο την γυναικα και τα παιδια του σαν αποτελεσμα προηγουμενης φυλακισης του για δυο χρονια με την κατηγορια της εκδοσης σοσιαλιστικων εντυπων.

Τοτε ειχε υποχρεωθει να κανει απεργια πεινας για να εξασφαλισει απλα γραφικη υλη και για να σταματησουν να λογοκρινουν οι αρχες των φυλακων την αλληλογραφια του.

Ο Τσοϊ την προηγουμενη φορα αφεθηκε ελευθερος προτου ολοκληρωσει την ποινη του εξαιτιας μιας διεθνους εκστρατειας που οδηγησε στην υιοθετηση του σαν πολιτικου κρατουμενου απο την Διεθνη Αμνηστια.

Τον περασμενο μηνα στην Ελλαδα ο κλαδος των Δημοσιων Υπαλληλων της ΓΣΕΕ ενεκρινε ομοφωνα ψηφισμα συμπαραστασης στους σοσιαλιστες που δικαζονται στη Νοτια Κορεα. Στην Κυπρο ψηφισμα που κυκλοφορησε εναντια στη διωξη του Τσοϊ και των συντροφων του υπεγραψαν μεταξυ αλλων και 8 βουλευτες ενω η Ενωση Συντακτων εστειλε επιστολη διαμαρτυριας προς τον πρωθυπουργο της Ν. Κορεας.

Για περισσοτερες πληροφοριες μπορειτε να απευθυνθειτε στην:

Committee to Defend South Korean Socialists

φ/δι Εργατικη Δημοκρατια, Τ.Κ. 7280, τηλ 349770 Λευκωσια.

ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟΙ

Η κυβερνηση προσπαθει να τους ξεγελασει

Μετα τον σεισμο του περασμενου Φεβραρη οι σεισμοπληκτοι κατοικοι της περιοχης Αροδων ειχαν βρεθει ξαφνικα στο επικεντρο της δημοσιοτητας. Οι παντες περασαν απο τις Αροδες. Ο Κληριδης μαζι με τους υπουργους του υποσχεθηκαν τοτε καθε βοηθεια στους σεισμοπληκτους και αποκατασταση ολων των ζημιων.

Περασαν 2 μηνες απο τοτε και οι 150 σεισμοπληκτοι, στην πλειοψηφια τους ηλικιωμενοι, αλλοι πηγαν πισω στα ετοιμορροπα σπιτια τους κι αλλοι σε συγγενεις στην Παφο. Κουραστηκαν να μενουν μεσα στα αντισκηνα εκτεθειμενοι σε κρυο και βροχη περιμενοντας. Μεχρι στιγμης μονο 4 απο τα 20 λυομενα σπιτια που χρειαζονται εχουν στηθει.

Ολο αυτο το διαστημα στα ψιλα των εφημεριδων οι ανακοινωσεις των αρμοδιων τμηματων και επιτροπων μιλουσαν για "αποφασεις και μετρα που λαμβανονται". Η καθυστερηση στην επιλυση των προβληματων των σεισμοπληκτων προκαλεσε την αγανακτηση τους απεναντι και στους διαφορους 'επισημους' που πηγαινοερχονται και το μονο που εχουν να τους πουν ειναι "καμετε υπομονη".

Ομως η κυβερνηση παρολες τις εξαγγελιες και τα παχυα λογια τοτε, τωρα προσπαθει να κανει πισω. Συμφωνα με τα κριτηρια που ετοιμασε για αποκατασταση των ζημιων χωριζει τους σεισμοπληκτους σε 2 κατηγοριες στους μονιμους και μη μονιμους κατοικους ιδιοκτητες σπιτιων.

Για τους μη μονιμους κατοικους η κυβερνηση απλως θα επιδοτησει με 2% το επιτοκιο απο τα δανεια που θα κανουν για επιδιορθωση των κατοικιων τους.

Οι σεισμοπληκτοι ομως ειναι εναντια σ'αυτο τον διαχωρισμο. Ζητουν να επιδιορθωθουν ολα τα σπιτια που βρισκονταν σε κατοικισιμη κατασταση ανεξαρτητα αν οι ιδιοκτητες τους θεωρουνται μονιμοι κατοικοι της κοινοτητας. Οπως δηλωσε ο κοινοταρχης *«οι ζημιες απο τον σεισμο επηρεασαν ολη την κοινοτητα γι'αυτο απαιτουμε να βοηθηθουν ολοι οι κατοικοι και οχι μερικοι»*. Εξ αλλου πολλοι απ'αυτους που δεν θεωρουνται μονιμοι κατοικοι πηγαινουν Παρασκευη και φευγουν Δευτερα, φροντιζουν τα αμπελια, τα κτηματα τους, εχουν γονεις.

Αν γινει αυτος ο διαχωρισμος «θα επηρεαστει η αναπτυξη του χωριου. Πολλοι νεοι δεν θα εχουν κινητρο για επιστροφη» μας λεει ενα μελος της χωριτικης αρχης, «αφου βαση του σχεδιου αναπτυξης της περιοχης Ακαμα, ηδη αρκετοι εκαμαν αιτηση για αναπαλαιωση των κατοικιων τους».

Για τους σεισμοπληκτους μονιμους κατοικους που κατερρευσαν εντελως τα σπιτια η κυβερνηση θελει να χτισει σπιτια συμφωνα με το μεγεθος της οικογενειας (50 τ.μ.). Η υποσχεση του Υπουργου Εσωτερικων λιγο μετα τον σεισμο "εδω στην πλατεια του χωριου", οπως θυμουνται οι σεισμοπληκτοι, ηταν οτι "η κυβερνηση θα εφτιαχνε τα σπιτια οπως ηταν και μαλιστα πιο στερεα".

Το χτισιμο και οι επιδιορθωσεις των σπιτιων θα γινουν χωρις κολονες που συμφωνα με τον κοινοταρχη *«σ'ενα επομενο σεισμο τα σπιτια αυτα πιστευω θα ειναι τσακρες. Απλως προσπαθουν να μας ξεγελασουν»*.

Οι Αροδιτες θυμουνται και την γεναιοδωρια της κυβερνησης στους ξενοδοχους στον πολεμο του Κολπου. «"Αμεσως δοθηκε βοηθεια εκατομμυριων στους ξενοδοχους που δεν ειχαν παθει καμια ζημια αλλα απλα ειχαν λιγοτερα κερδη» μας λεει ο κοινοταρχης.

Συμφωνα με τα επισημα στοιχεια το κοστος των ζημιων του σεισμου στις Αροδες ειναι £1,7 εκατομμυρια ενω το συνολικο κοστος των ζημιων υπολογιζεται στα £2,8 εκατομμυρια. Δηλαδη οσο στοιχιζουν τρια απο τα 43 ρωσικα αρματα που σχεδιαζει ν'αγορασει η κυβερνηση.

Δυο μηνες μετα τον σεισμο και οι σεισμοπληκτοι ειναι υποχρεωμενοι ν'αγωνιστουν γι'αυτα που δικαιουνται και που η ιδια η κυβερνηση τους υποσχεθηκε. Οι ιδιοι προειδοποιουν οτι θ'αντιδρασουν με δυναμικες κινητοποιησεις αν εφαρμοστουν τα κριτηρια της κυβερνησης.

Η σταση της κυβερνησης απεναντι στους σεισμοπληκτους δειχνει ποσο τηρει τις υποσχεσεις της για αμεση ανακουφιση τους και για εξ'ολοκληρου αποκατασταση των ζημιων. Δειχνει ομως για ακομα μια φορα και ποιες ειναι οι προτεραιοτητες της.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

ΤΙ ΕΔΕΙΞΑΝ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ο Ντεκτας μπορει να κερδισε τις έκλογες στο βορρα με 62,5% αλλα δεν θα πρεπει να νοιωθει και πολυ ανετα αφου για πρωτη φορα αναγκαστηκε να παει σε δευτερο γυρο μετα που τα ποσοστα του επεσαν στο 40% σε συγκριση με το 67% που κερδισε τις προηγουμενες εκλογεσαπο το πρωτο γυρο.

Η πτωση των ποσοστων του Ντεκτας οφειλεται στο γεγονος οτι για πρωτη φορα η δεξια κατεβηκε διασπασμενη στις προεδρικες εκλογες αφου κυριος αντιπαλος ηταν ο Ερογλου αρχηγος του κομματος Εθνικης Ενοτητας που δημιουργηθηκε παλιοτερα απο τον Ντεκτας.

Ο Ερογλου ηρθε σε ρηξη με τον Ντεκτας γυρο απο τη γραμμη λυσης του Κυπριακου και το κομμα τους διασπαστηκε. Ο Εργογλου κρατα μια απορριπτικη σταση και υποστηριζει οτι η σημερινη κατασταση ειναι μια καλη λυση του Κυπριακου. Μια θεση που εκφραζει την ανωτερη κρατικη και στρατιωτικη γραφειοκρατεια, που ηταν οι μεγαλοι ωφελημενοι απο τη δημιουργια του τουρκοκυπριακου κρατους καθως και ενα μερος του τουρκοκυπριακου κεφαλαιου που ανησυχει οτι τα συμφεροντα του θα απειλουονταν απο μια πιθανη συμβιβαστικη λυση ομοσπονδιας.

Απο τη διασπαση δημιουργηθηκε το Δημοκρατικο κομμα του Χακι Ατουν που συγκηβερνουσε με το κομμα του Οζκιουρ μεχρι τον περασμενο Μαρτη που παραιτηθηκε.

Οι προσπαθειες για σχηματισμο κυβερνησης φαινεται οτι θα κριθουν απο τις εξελιξεις στο κυπριακο και την οικονομια.

Αυτοι οι δυο παραγοντες ηταν που καθορισαν ουσιαστικα και το αποτελεσμα των εκλογων.

Ο πληθωρισμος για το 1994 εφτασε στο 215% ενω τα δημοσια τελη, αυξηθηκαν κατα 400% με 500%. Οι δαπανες για τη παιδεια, τις συγκοινωνιες, τον πολιτισμο εχουν μειωθει σημαντικα.

Δημοσκοπησεις που εγιναν πριν τις εκλογες εδειξαν οτι το 70% των τουρκοκυπριων δεν ειναι ικανοποιημενοι απο την οικονομικη τους κατασταση ενω μονο το 32% δηλωσε οτι ελπιζει στο μελλον της Τ.Δ.Β.Κ. σε συγκριση με το 48% που απαντησε οτι δεν εχει καμια ελπιδα. Ακομα το 57% δηλωσε οτι θεωρει το κυπριακο σαν το σημαντικοτερο προβλημα που τους απασχολει και οτι τα οικονομικα προβληματα τους μπορουν να αντιμετωπιστουν με τη λυση του.

Η ψηφος προς τον Ντεκτας ηταν μια καταδικη της απορριπτικης στασης του Ερογλου και της αποτυχιας του ολα αυτα τα χρονια να αντιμετωπισει τα προβληματα της οικονομιας.

Για πρωτη φορα ομως και το κυρος του Ντεκτας εχει μειωθει σημαντικα ενω τα προβληματα που εχει μπροστα του δεν του αφηνουν πολλα περιθωρια ελιγμων.

Ηδη μεσα στη χρονια που περασε ειχαμε σημαντικες κινητοποιησεις κυριως απο τους δημοσιους και δασκαλους για τον καθορισμου του κατωτατου οριου μισθου.

Παρα τους μυθους που καλλιεργει η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη και ο τυπος για την «εθνικη ομοψυχια» και την «βουλιμια» των αντιπαλων, η πραγματικοτητα δειχνει οτι ειναι η εξελιξη της ταξικης παλης που συνεχιζει να καθοριζει τις εξελιξεις.

Οι ελληνοκυπριοι αντισωβινιστες μπορουν και πρεπει να επεμβουν σε αυτες τις εξελιξεις προς οφελος των τουρκοκυπριων εργαζομενων. Η καλυτερη βοηθεια που μπορουμε να τους δωσουμε ειναι να στραφουμε εναντια στην κυβερνηση μας, που με τα πολεμικα της δογματα, τους εξοπλισμους και το εμπαρκο ενισχυει τη δυνατοτητα της τουρκοκυπριακης αρχουσας ταξης να επικαλειται την εθνικη ενοτητα, να συσπειρωνει κοντα της τους τουρκοκυπριους εργαζομενους και να τους ζητα θυσιες.

Οι εργαζομενοι στο βορρα εχουν κινητοποιηθει πολλες φορες στο παρελθον για τα αιτηματα τους. Μια ατνισοβινιστικη πολιτικη στη πλευρα μας θα αδυνατισει τον σοβινισμο οχι μονο μεσα στους ελληνοκυπριους αλλα και στους τουρκοκυπριους και θα βοηθησει την αναπτυξη των ταξικων αγωνων.

Κινητοποιηση των νεων Καλου Χωριου

Εγινε στις 15 Απριλη η συναυλια που οργανωσε επιτροπη νεων του Καλου Χωριου διεκδικωντας τη δημιουργια νεολαϊστικου χωρου στον οποιο να μπορουν να συναντουνται, να οργανωνουν συζητησεις και εκδηλωσεις που να τους εκφραζουν.

Το γεγονος οτι η συναυλια εγινε, το οτι σε αυτη μετειχαν γυρω στα 100 ατομα, το οτι η συναυλια κορυφωθηκε με παρτι που κρατησε μεχρι αργα, αποτελει σημαντικη επιτυχια των νεων του χωριου.

Απο την πρωτη κιολας στιγμη που δηλωσαν την προθεση τους να οργανωσουν συναυλια συμπαραστασης στο χωριο, οι τοπικες αρχες προσπαθησαν με καθε τροπο να εμποδισουν το προχωρημα αυτης της πρωτοβουλιας, επιβεβαιωνοντας ετσι με τον χειροτερο τροπο την εκτιμηση της επιτροπης:

"Ολοι μας λενε οτι νοιαζονται για την νεολαια, για τους κινδυνους των ναρκωτικων και αλλα παροποια αλλα κανενας στη πραγματικοτητα δεν ενδιαφερεται για τα προβληματα και τις δικες μας αναγκες."

Η αστυνομια, με νομικιστικες προφασεις, προσπαθησε να τρομοκρατησει τους νεους του Καλου Χωριου με τηλεφωνηματα και κατ'οικον επισκεψεις, ζητωντας καταθεσεις και απειλωντας οτι εαν δεν ακυρωνοταν η συναυλια θα προχωρουσαν σε συλληψεις.

Ειναι επισης πλατια διαδεδομενη η αντιληψη στο χωριο οτι πισω απο το οργιο της λασπολογιας και των διαδοσεων εναντια στους νεους - "παλιοπαιδα", "σατανιστες" και δεν συμμαζευεται - βρισκεται ο κοινοταρχης του Καλου Χωριου ο οποιος ηθελε να προστατευσει δικα του οικογενειακα οικονομικα συμφεροντα αλλα και να διατηρησει τον ελεγχο πανω στο τι μπορει και τι δεν μπορει να γινεται μεσα στο χωριο.

Τελικα δεν εγινε το δικο τους.

Ειναι βεβαιο οτι αν δεν προηγουνταν ολη αυτη η επιθεση απο πλευρας αρχων η συμμετοχη στη συναυλια θα ηταν ακομα πιο μαζικη. Οπως εγινε φανερο επισης στη διαρκεια της ιδιας της συναυλιας, μεγαλυτερη μαζικοτητα θα μπορουσε να εξασφαλιζε αν απο την αρχη η επιτροπη κινητοποιουσε οχι μονο τους νεους αλλα και αλλους κατοικους του χωριου. Ηταν αρκετοι οι κατοικοι του χωριου που τη μερα της συναυλιας δουλεψαν σκληρα για την επιτυχια της και ενωθηκαν δυναμικα μαζι με τους νεους την ωρα που η αστυνομια εκανε την "επισκεψη" της στο χωρο οπου γινοταν η συναυλια.

Η νεολαια του Καλου χωριου συνεχιζει και σημερα να μην εχει ενα χωρο που να της προσφερει καποια στοιχειωδη ψυχαγωγια. Το ζητημα δεν εχει κλεισει.

Φανηκε ομως με τον πιο εντονο τροπο, μεσα απο τον ιδιο τους τον αγωνα, η ορθοτητα της εκτιμησης των νεων του Καλου Χωριου οτι:

«Κανενας απ'αυτους που παριστανουν τους προστατες της νεολαιας δεν ενδιαφερεται για τα πραγματικα προβληματα μας. Μας φορτωνουν με απαγορευσεις και περιορισμους, οπως να μην οδηγουμε μοτορες απο 17 χρονων - δεν πειραζει ομως αν στην ιδια ηλικια παμε στρατο και οδηγουμε τεθωρακισμενα. Το μονο που τους νοιαζει ειναι να μας κανουν υπακοους εργατες για να συνεχισουμε κι εμεις με την σειρα μας, οπως και οι γονεις μας να προσφερουμε την εργατικη μας δυναμη για ν'αυξανονται τα κερδη των μεγαλοκαρχαριων».

Φανηκε ξεκαθαρα οτι ο ακομα και ενας "μικρος" αγωνας οπως αυτος για τη δημιουργια ενος χωρου για νεους σ'ενα χωριο ειχε ν'αντιμετωπισει τα συντονισμενα πυρα των αρχων (Αστυνομια, κοινοταρχης, επαρχιακη διοικηση, κλπ), φερνοντας ετσι στο προσκηνιο ενα συνολικοτερο αγωνα. Τον αγωνα οχι απλα για καλυτερες συνθηκες αλλα για μια καλυτερη κοινωνια.

Δαφνος Οικονομου

ΔΙΕΘΝΗ

ΓΑΛΛΙΑ

Οι εκλογες δεν σταματησαν την εργατικη αγανακτηση

Οι γαλλοι εργαζομενοι δεν τραβηχτηκαν απο το "φτηνο τσιρκο" και το "κακο θεατρο" που εστησαν οι υποψηφιοι για την προεδρια της Γαλλιας που στηριξαν, στην αρχη, τις προεκλογικες εκστρατειες τους σε προσωπικες επιθεσεις κατα των αντιπαλων τους. Αντιθετα απο τις ελπιδες της αρχουσας ταξης οι εργατικοι αγωνες που ξεσπασαν στην Γαλλια δειχνουν οτι ο θυμος των εργαζομενων δεν θα εξανεμιστει μεσα στο προεκλογικο καρναβαλι.

Η Γαλλια σταματησε να κινειται οταν οι εργαζομενοι στους σιδηροδρομους, το μετρο, τα λεωφορεια και τις αερογραμμες κατεβηκαν σε απεργια την πρωτη βδομαδα του Απριλη.

Η "Μαυρη Πεμπτη", οπως χαρακτηριστηκε απο τα αφεντικα, ηταν η μεγαλυτερη διαμαρτυρια των εργαζομενων απο ενα κυμα απεργιων και εργατικων κινητοποιησεων με τις οποιες οι εργαζομενοι εφεραν στο κεντρο της προεδρικης προεκλογικης εκστρατειας τα προβληματα τους.

Πριν απο το πρωτο γυρο ηταν σχεδον σιγουρο οτι τις εκλογες θα κερδιζε ενας απο τους δυο δεξιους υποψηφιους, τον δημαρχο του Παρισιου Σιρακ ή τον σημερινο πρωθυπουργο Μπαλαντιρ. Ακομα και μετα την απροσμενη νικη του σοσιαλιστη Ζοσπεν στο πρωτο γυρο οι δημοσκοπησεις φερνουν τον υποψηφιο της συντηρητικης δεξιας, Σιρακ, σαν τον επομενο προεδρο με 57% και τον υποψηφιο της αριστερας δευτερο με 43%. Ο νικητης των εκλογων θα αναγκαστει να συνεργαστει με ενα κοινοβουλιο οπου το 83% των βουλευτων ανηκουν στη δεξια.

αγανακτηση

Το ηθικο των εργαζομενων δεν φαινεται να καμπτεται. Η σχεδον σιγουρη νικη ενος συντηρητικου δεξιου υποψηφιου προεδρου ή η κυριαρχια της δεξιας στο κοινοβουλιο δεν σταματησαν τους αγωνες τους.

Η συμμετοχη στις απεργιες στα μεσα μεταφορων και συγκοινωνιων ηταν καθολικη σε ολοκληρη την χωρα και ηταν μια εντυπωσιακη επιδειξη της δυναμης των εργαζομενων.

Ο νεος προεδρος θα αντικαταστησει τον σοσιαλιστη Μιτεραν. Η εκλογη του ιδιου του Μιτεραν το 1981 ειχε απλωσει ενα κυμα ευφοριας καθως υποσχοταν αλλαγη. Την ευφορια ομως διαδεχθηκε βαθια απογοητευση οταν οι υποσχεσεις των σοσιαλιστων αποδειχθηκαν κουφια λογια.

Η ανεργια βρισκεται σημερα στο 12% και το μεριδιο των εργαζομενων στο εθνικο εισοδημα επεσε κατα 10%.

Η απογοητευση οδηγησε στη συντριβη του σοσιαλιστικου κομματος στις βουλευτικες εκλογες πριν απο δυο χρονια και εφερε σημερα στις προεδρικες εκλογες κυριοτερο υποψηφιο ενα μελος της συντηρητικης δεξιας παραταξης.

Η εκρηξη του θυμου των εργαζομενων, οι απεργιες και οι κινητοποιησεις των φοιτητων και μαθητων, και η σκληρη εκλογη μαχη ειχαν οδηγησει τους κυριοτερους υποψηφιους στις πιο απιθανες δηλωσεις.

Ο Σιρακ, ενας δεξιος συντηρητικος πολιτικος, υποστηριξε την καταληψη αδειων κτιριων στο Παρισι απο τους αστεγους και υποσχεθηκε οτι αν εκλεγει θα επιταξει και αλλα κτιρια για τους αστεγους.

Ακολουθωντας απο κοντα ο Μπαλαντιρ, υποστηριξε οτι οι μισθοι πρεπει να αυξηθουν και οτι ειναι "φυσικο" να ζητουν οι εργατες "τους καρπους της αναπτυξης".

Ακομα υποσχεθηκε να μειωσει την ανεργια κατα ενα εκατομυριο σε πεντε χρονια αν εκλεγει.

Ο υποψηφιος του σοσιαλιστικου κομματος Ζοσπεν, που ανηκει στην δεξια πτερυγα του κομματος, αρχισε να μιλα με αριστερους τονους και να ζητα τη μειωση των ωρων εργασιας σε 37 τη βδομαδα απο 39 που ειναι σημερα χωρις μειωση στις αποδοχες.

Οι πολιτικοι ξερουν οτι οι απεργιες ειναι σημαδι βαθιας κοινωνικης κρισης που μπορει να ξεσπασει μεσα στους μηνες που ερχονται.

Τεσερεις στους δεκα ψηφοφορους δεν υποστηριζουν κανενα απο τους τους υποψηφιους. Ειναι και αυτο ενα σημαδι της βαθιας απογοητευσης απο την επισημη πολιτικη.

Η απογοητευση και η απορριψη της επισημης πολιτικης εκφραζεται με την υποστηριξη υποψηφιων περα απο τα κυριοτερα κομματα περιλαμβανομενων και των φασιστων οπως ο Λε Πεν, ηγετης του φασιστικου Εθνικου Κομματος, που πηρε 15,1% στον πρωτο γυρο σε συγκριση με το 14,4% που πηρε το 1988.

Απο την αλλη πλευρα ομως και τα εκλογικα ποσοστα της αριστερας ανεβηκαν μαζι με την ανοδο του απεργιακου κυματος. Ο υποψηφιος τού Γαλλικου ΚΚ Ρομπερ Υ, πηρε 8,7% και η Αρλετ Λαγκιγιερ, υποψηφια της επαναστατικης οργανωσης "Εργατικη Παλη", πηρε στον πρωτο γυρο 5,3%.

Το απεργιακο κυμα, δειχνει ποσο μεγαλος ειναι ο θυμος αναμεσα στους εργαζομενους. Τους φοβους των αφεντικων εκφρασε ο επικεφαλης του γαλλικου συνδεσμου εργοδοτων λεγοντας *"Οι εργαζομενοι θα πρεπει και αυτοι να ωφεληθουν απο την ανακαμψη που γνωριζουν πολλες επιχειρησεις"* και συνεχισε τονιζοντας *"οι εργοδοτες θα πρεπει να παρουν σοβαρα υποψη τα προβληματα των εργατων που αγωνιζονται να τα βγαλουν περα σε αντιξοες συνθηκες"*.

Αυτος ο δεξιος βιομηχανος, δεν αλλαξε ετσι ξαφνικα ιδεες. Μαλλον προειδοποιει τους υπολοιπους καπιταλιστες, οτι η μαζικη ανεργια και ο μεγαλος θυμος των εργατων μπορει να οδηγησουν την γαλλικη κοινωνια σε "περιοδο αναταραχης"

Οι καπιταλιστες και οι πολιτικοι ελπιζαν οτι η προεκλογικη περιοδος θα εβαζε φρενο στο κυμα των απεργιων και των διαδηλωσεων, οπως εχει γινει στο παρελθον. Ελπιζαν οτι ο κοσμος θα ασχολειται με τους δικους τους υποψηφιους και οχι με τους δικους του αγωνες. Γι'αυτο το ξαφνικο ξεσπασμα των απεργιων ταρακουνησε τοσο πολυ την αρχουσα ταξη.

Οποιο και να ειναι το αποτελεσμα των εκλογων, το τελευταιο κυμα των απεργιων δειχνει οτι οι φοβοι των καπιταλιστων για μια μεγαλη κοινωνικη αναταραχη μπορει να αποδειχθουν αληθινοι.

Σταυρος Σιδερας

ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

Οι εργατικοι αγωνες συνεχιζονται

Η αποπομπη της Γουινι Μαντελα απο την κυβερνηση ενοτητας στην Ν. Αφρικη εκανε το γυρο του κοσμου. Ο Νελσων Μαντελα δεν εξηγησε επισημα τους λογους για την αποπομπη ενος στελεχους που στο τελευταιο συνεδριο του Αφρικανικου Εθνικου Κογκρεσσου(ΑΕΚ) βγηκε πεμπτο στην σειρα ψηφων στην Εκτελεστικη Επιτροπη.

Ομως τα πραγματα μιλανε απο μονα τους. Η Γ. Μαντελα ολο το προηγουμενο διαστημα εκανε σκληρη κριτικη στην κυβερνηση, στην οποια ηγετικη δυναμη ειναι το ΑΕΚ. Οταν η βασιλισσα της Αγγλιας Ελισαβετ επισκεφτηκε την Ν.Αφρικη, η Γ.Μαντελα επεσημανε οτι η κυβερνηση ξοδευει περισσοτερα για τελετες και δεξιωσεις προς τιμη της βασιλισσας παρα για το προγραμμα οικοδομησης νεων κατοικιων για εκατομυρια ανθρωπους που μενουν στις παραγκουπολεις σε αθλιες συνθηκες.

Η κριτικη αυτη, ειναι μονο η κορυφη του παγοβουνου. Τους τελευταιους μηνες εχει ξεσπασει ενα μεγαλο κυμα απεργιων και διαδηλωσεων που πολες φορες βρισκουν μπροστα τους τη βαρβαρη καταστολη της αστυνομιας. Το ΑΕΚ και ο Μαντελα ειναι εναντια στις κινητοποιησεις, και κανουν οτιδηποτε για να μην χασουν την εμπιστοσυνη των συνεταιρων τους στην κυβερνηση, του Ντε Κλερκ και του Εθνικου Κομματος, που για χρονια στηριζε το απαρχαϊντ.

Οι κινητοποιησεις παιρνουν τη μορφη χιονοστιβαδας. Την Πεμπτη 23 Μαρτη χιλιαδες μαυροι εργατες που συμμετειχαν στην απεργια του Συνδικατου Σιδηροδρομων και Λιμανιων, εκαναν πορεια στο Γιοχανεσμπουργκ εναντια στην ιδιωτικοποιηση της κρατικης αεροπορικης εταιριας SAL. Οι εικονες απο αυτη τη διαδηλωση θυμιζαν τις μερες των μεγαλων συγκρουσεων με το ρατσιστικο καθεστως. Οι απεργοι κρατωντας τα λαβαρα του συνδικατου, αλλα και ξυλα, λογχες, ραβδια και τσεκουρια, εκαναν μια πορεια 10 χιλιομετρων με κεντρικο συνθημα "εξω οι ξενες εμπορικες τραπεζες, κατω η ιδιωτικοποιηση!", ενω τραγουδουσαν ρυθμικα "Εμεις εχουμε την δυναμη!".

Σε παρομοιες κινητοποιησεις εχουν κατεβει τους τελευταιους μηνες οι εργατες στην αυτοκινητοβιομηχανια, οι ανθρακωρυχοι, οι οδηγοι φορτηγων, οι εργαζομενοι στα νοσοκομεια, οι οδηγοι ταξι, οι εργαζομενοι στους δημους, ακομα και οι μαυροι αστυνομικοι!

Οι αγωνες βρισκουν παντα συμπαρασταση απο μεγαλα κομματια της εργατικης ταξης. Ενα τρανταχτο παραδειγμα ειναι η απεργια των εργατων στην επιχειρηση SPAR - αλυσιδα σουπερ μαρκετ - που ξεκινησε απο τις αρχες του Γεναρη. Αιτηματα της απεργιας ειναι η κατοχυρωση των συλλογικων διαπραγματευσεων, η επαναπροσληψη εργατων που ειχαν απολυθει τις μερες που ο Ν. Μαντελα ορκιζοταν προεδρος. Περα απο τις φρουρες εξω απο το εργοστασιο οι απεργοι εχουν οργανωσει και απεργιακες φρουρες εξω απο κεντρα διανομης και στα καταστηματα της εταιριας. Ετσι εχουν παραλυσει οι περισσοτερες δραστηριοτητες της εταιριας.

Οταν οι απεργοι εκαναν καταληψη στο καταστημα της εταιριας στο Γιοχανεσμπουργκ, η αστυνομια επιτεθηκε και συνελαβε 300 απεργους. Ομως αυτοι καταφεραν να δραπετευσουν, γιατι ενα μελος του συνδικατου των μαυρων αστυνομικων ξεκλειδωσε το κελι τους!

Μεσα στον Φλεβαρη οι απεργοι εκαναν μεγαλη πορεια συμπαραστασης μαζι με δεκαδες φοιτητες και εργαζομενους που εχουν αποβληθει απο το Πανεπιστημιο Ουιτς, γιατι διαμαρτυρονταν για την ρατσιστικη πολιτικη της διοικησης. Αυτη η απεργια εχει κερδισει πλατια υποστηριξη. Η COSATU, η Εργατικη Συνομοσπονδια της Ν. Αφρικης, μαζι με αλλες συνδικαλιστικες οργανωσεις εχουν κηρυξει πανεθνικο μποϋκοταζ των προϊοντων της εταιριας. Κατω απο αυτη την πιεση τα αφεντικα της επιχειρησης αναγκαστηκαν να ξαναρχισουν τις διαπραγματευσεις με τους εργατες.

Οι κινητοποιησεις απλωνονται και στους χωρους της εκπαιδευσης, σε Πανεπιστημια και σχολεια, αλλα και στις φτωχογειτονιες οπου γινονται διαδηλωσεις και καταληψεις με αιτηματα να μειωθουν τα νοικια και να κτιστουν καινουργια σπιτια.

Η δεξια στροφη της ηγεσιας του Αφρικανικου Εθνικου Κογκρεσου εχει δωσει τη δυνατοτητα στη ρατσιστικη αστυνομια και τον στρατο να απαγορευσουν ή και να διαλυουν τις διαδηλωσεις. Στα τελη του Φλεβαρη, πολλοι αστυνομικοι και στρατιωτες εμποδισαν με την βια χιλιαδες μαυρους φοιτητες που ηθελαν να διαδηλωσουν εξω απο το κτιριο του κοινοβουλιου. Οι φοιτητες διαμαρτυρονταν εναντια στις ρατσιστικες επιθεσεις σε σχολειο στο Κεηπ Ταουν που ειχαν σαν αποτελεσμα το θανατο ενος μαυρου μαθητη. Την ιδια στιγμη ο Ν. Μαντελα μιλωντας στο κοινοβουλιο, εξαπελυε σκληρη επιθεση εναντια στις κινητοποιησεις.

Αυτη ομως η στροφη του ΑΕΚ εχει σημανει οτι ολο και περισσοτεροι αγωνιστες της βασης αμφισβητουν τη δυνατοτητα της ηγεσιας τους να φερει πραγματικες αλλαγες και ψαχνουν να βρουν μια αλλα εναλλακτικη προοπτικη.

Οι απειλες και οι προειδοποιησεις του Μαντελα δειχνουν οτι οι εργατες δεν μπορουν πια να βασιζονται στο ΑΕΚ για να τους υπερασπισει εναντια στους ρατσιστες ή να τους υποστηριξει στον αγωνα τους για μια καλυτερη ζωη. Γινεται φανερο σε ολο και περισσοτερο κοσμο, οτι πρεπει να στηριχθει στην δικη του δυναμη.

ΑΤΑ - ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ - ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ -

Καιρός για πρωτοβουλία

Πολλοι εργαζομενοι σημερα νοιωθουν ανησυχοι και αβεβαιοι για την εξελιξη των συλλογικων συμβασεων και το μελλον των εργατικων κατακτησων.

Καταχτησεις που κερδιθηκαν με σκληρους αγωνες και μερικες φορες με αιμα τα τελευταια πενηντα χρονια μπαινουν σε αμφισβητηση, οπως η ΑΤΑ, οι συλλογικες συμβασεις, το ωραριο, ακομα και αυτο το δικαιωμα στην απεργια.

Βρισκομαστε αντιμετωποι με την πιο αγρια και συντονισμενη επιθεση των εργοδοτων τα τελευταια χρονια.

ΑΤΑ

Θελουν να βαλουν χερι στην ΑΤΑ και να την καταργησουν ή να την κουτσουρεψουν. Βεβαια η ΑΤΑ ποτε δεν ηταν μια πραγματικα αποτελεσματικη προστασια του εισοδηματος των εργαζομενων - δινεται με καθηστερηση εξη μηνων, φορολογηται ενω δεν αποτελει εισοδημα αλλα αποζημιωση για οσα χανουν απο τον πληθωρισμο οι εργαζομενοι ενω η μεθοδος υπολογισμου της δεν ανταποκρινεται στις πραγματικες δαπανες των εργαζομενων. Σε εποχες μαλιστα οικονομικης αναπτυξης ηταν οι ιδιοι οι εργοδοτες που την ηθελαν περισσοτερο γιατι τους εξασφαλιζε συνθηκες εργατικης ειρηνης. Ο πληθωρισμος ηταν χαμηλος, 0,5% μεχρι 1% και οι συλλογικες συμβασεις εκλειναν με μικρες αυξησεις γιατι το εισοδημα των εργαζομενων υποτιθετο οτι προστατευετο απο την ΑΤΑ.

Σημερα που ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος αντιμετωπιζει προβληματα, οι εργοδοτες θελουν ακομα και σε αυτη την κουτσουρεμενη ΑΤΑ να βαλουν χερι. Σημερα δεν εχουν περιθωρια για παραχωρησεις στην εργατικη ταξη ενω ο πληθωρισμος ειναι ψηλος, φτανει μεχρι και το 5% - 6% και η ΑΤΑ αποτελει ενα σημαντικο ποσο. Δεν πρεπει με κανενα τροπο να τους αφησουμε να πετυχουν τους σκοπους τους και να βαλουν χερι στην ΑΤΑ, οχι μονο γιατι σημερα αποτελει ενα σημαντικο μερος του εργατικου μισθου αλλα γιατι συμβολιζει ενα κεχτημενο που η απωλεια του θα σημανει μια σημαντικη ηττα για την εργατικη ταξη.

Πριν μερικα χρονια, ακομα και μηνες κανενας εργαζομενος δεν διανοουνταν οτι μπορει να χαθει ή να κτυπηθει η ΑΤΑ. Δυστυχως σημερα ειναι πολλοι που δεν νοιωθουν την ιδια αυτοπεποιθηση. Και ειναι απολυτα δικαιολογημενοι.

Οταν αρχικα οι εργοδοτες εβαλαν θεμα ΑΤΑ η απαντηση απο τις ηγεσιες των συντεχνιων ηταν ενα ξεκαθαρο οχι. Σιγα σιγα αυτο το οχι εχει μετατραπει σε διαφορα, να δουμε, να το συζητησουμε μεσα στα πλαισια ενος ευρυτερου κοινωνικου συμβολαιου και αλλα παρομοια. Σημερα αρχιζει να γινεται ολο και πιο καθαρο πως οι συντεχνιακοι ειναι ετοιμοι να δεχτουν τροποποιηση της ΑΤΑ, να δινεται δηλαδη κλιμακωτα ή να υπολογιζεται καθε χρονο ή ακομα να αφαιρεθουν απο τους συντελεστες εποχιακα προϊοντα που ανεβαινουν οι τιμες τους, με ανταλλαγμα καποιες φορολογικες ελαφρυνσεις.

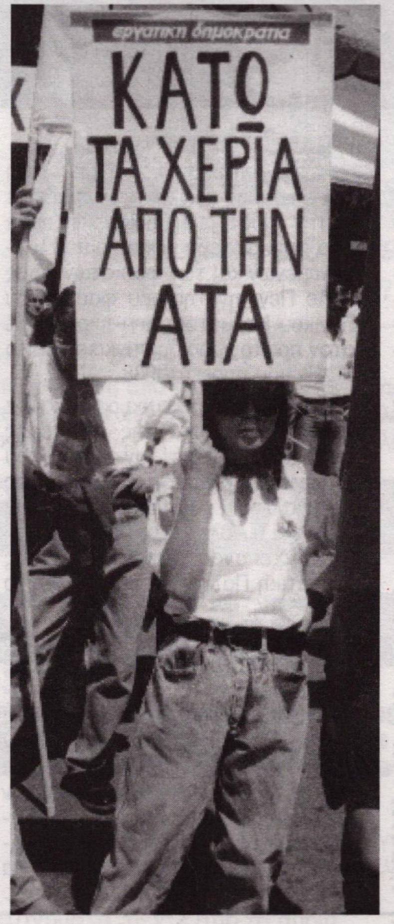

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια πως πρεπει να γινουν φορολογικες ελαφρυνσεις προς οφελος των εργαζομενων αλλα οχι να γινουν με ανταλαγμα καποια κεχτημενα. Αν αρχισουμε ετσι, τοτε κανενα κεκτημενο δεν θα θεωρειται δεδομενο.

Ακομα τις φορολογικες ελαφρυνσεις θα τις επιβαρυνθει το κρατος, το οποιο για να καλυψει τη διαφορα θα μας αυξησει αλλους φορους οπως τον ΦΠΑ. Δηλαδη παλι εμεις θα την πληρωσουμε. Αντιθετα οι εργοδοτες θα οφεληθουν απο την καταργηση της ΑΤΑ χωρις να πληρωσουν τιποτα και θα συνεχισουν και απο πανω να παιρνουν φοροαπαλλαγες, ελαφρυνσεις και επιδοτησεις απο το κρατος.

Συλλογικες συμβασεις

Η επιθεση εναντια στις συλλογικες συμβασεις και τις συμφωνιες αρχισε εδω και πολυ καιρο. Ξεκινησε απο την κυβερνηση Βασιλειου οταν αρνηθηκε να εφαρμοσει την συμφωνια που εκανε με τους δασκαλους και συνεχιστηκε απο την κυβερνηση Κληριδη που αρχικα αρνιοταν να δωσει τις αυξησεις που συμφωνηθηκαν με τους δημοσιους υπαλληλους.

Τα τελευταια δυο χρονια οι παραβιασεις των συμβασεων και των συμφωνημενων εχουν γινει ο κανονας. Καθε τοσο και ενας κλαδος αναγκαζεται να κινητοποιηθει γιατι οι εργοδοτες, ιδιωτες ή κρατος αρνουνται να εφαρμοσουν καποια συμφωνια, ειτε για προσληψεις ειτε για αυξησεις, ειτε για μειωση ωραριου.

Φετος οι εργοδοτες απειλησαν οτι θα δωσουν 0% αυξησεις και δεν ανανεωνουν καμια συμβαση σε κανενα απο τους κλαδους που εχουν ληξει. Σχεδον 150,000 εργαζομενοι στον ιδιωτικο τομεα και 30,000 στο δημοσιο και ημικρατικο διεκδικουν ανανεωση των συμβασεων και αυξησεις.

Ηδη οι ξυλουργοι και οι οικοδομοι εχουν κατεβει σε 24ωρες και 48ωρες απεργιες και πορεια στο υπουργειο εργασιας. Οι εργοδοτες απαντησαν με λοκ αουτ σε ολους τους κλαδους που εκκρεμουν οι συλλογικες συμβασεις.

Δυστυχως ομως οι ηγεσιες των συντεχνιων αντι να απαντησουν σε αυτη τη προκληση με γενικευση της απεργιας περιοριστηκαν σε εκκλησεις προς τον προεδρο να παρεμβει, οπως και εκανε.

Η παρεμβαση του Κληριδη οδηγησε σε συμφωνια η οποια προβλεπει οτι θα υποχωρησουν οι εργοδοτες απο το 0% και θα δεχτουν και οι συντεχνιες αυξησεις κατω απο το υψος της παραγωγικοτητας, ενω για «προβληματικους» κλαδους οπως η ενδυση, υποδηση θα πεσουν ακομα πιο χαμηλα.

Τελικα η παρεμβαση του Κληριδη το μονο αποτελεσμα που ειχε ηταν να οδηγησει τα πραγματα σε συζητησεις και κοντρα συζητησεις με εμπειρογνωμονες και κοντρα εμπειρογνωμονες για το υψος της παραγωγικοτητας, για το αν θα πρεπει να κοστολογηθει μεσα στις αυξησεις και η μειωση του ωραριου και σε ποιο ποσοστο και αλλα παρομοια.

Η κυβερνηση

Η κυβερνηση σε αυτη τη συγκρουση προσπαθει να το παιξει ουδετερος μεσολαβητης αλλα δεν ειναι με κανενα τροπο. Οχι μονο γιατι ειναι η ιδια εργοδοτης για τους εργαζομενους στο δημοσιο και τον ημικρατικο τομεα αλλα γιατι ειναι μια κυβερνηση που εκπροσωπει τα συμφεροντα του κεφαλαιου.

Το να περιμενουμε απο τον Κληριδη και τον Μουσιουτα να ειναι ουδετεροι μεσολαβητες που θα προστατεψουν τους εργαζομενους απο τις αυθαιρεσιες των εργοδοτων ειναι σα να «βαζουμε την αλεπου να προσεχει τις ορνιθες».

Η κυβερνηση ηταν ο πρωτος διδαξας που παραβιαζει τις συμφωνιες της. Αυτη ηταν που εβαλε πρωτη θεμα μειωσης των μισθων προσληψης και μηδενικων αυξησεων. Απο την κυβερνηση ανοιχτηκε πρωτα το θεμα της ΑΤΑ εστω και αν ο Κληριδης δηλωνει οτι δεν θελει να την καταργησει. Δεν θα ειχε βεβαια κανενα προβλημα να την πετσοκοψει.

Οχι μονο δεν εχει καμια ορεξη να υπερασπιστει τα δικαιωματα και τα συμφεροντα των εργαζομενων η κυβερνηση αλλα αυτη ειναι που τα απειλει πρωτη και καλυτερη. Για να εμποδισει τις αντιδρασεις που μπορουν να υπαρξουν εξαιτιας των επιθεσεων της μαλιστα ετοιμαζει νομοσχεδιο που να απαγορευει το δικαιωμα στην απεργια σε κλαδους που το υπουργικο συμβουλιο θα χαρακτηριζει «ουσιωδεις».

Τιποτα το καλο δεν μπορουν να περιμενουν απο τις μεσολαβησεις του Κληριδη οι εργαζομενοι. Οι προτεραιοτητες της κυβερνησης ειναι αλλες. Προτιμα να δινει φοροαπαλλαγες και επιδοτησεις στους βιομηχανους και τους ξενοδοχους και να ξοδευει εκατομμυρια για εξοπλισμους αντι για την υγεια, την μορφωση και την ευημερια των εργαζομενων.

Οι συντεχνιακοι

Ο θυμος και η αγανακτηση μεσα στην εργατικη ταξη εξαιτιας αυτης της στασης των εργοδοτων και της κυβερνησης μεγαλωνει καθημερινα. Οι οικοδομοι εξω απο το υπουργειο εργασιας καλουσαν τον υπουργο να βγει εξω να δει πως βγαινει το ψωμι ενω οι αχθοφοροι εξω απο την Βουλη απαιτουσαν την παραιτηση του Ερωτοκριτου, προεδρου της Αρχης Λιμενων. Οι Λιμενεργατες αποκλεισαν το λιμανι της Λεμεσου και παραλυσαν καθε κινηση απο και προς αυτο.

Και ομως οι συντεχνιακοι ηγετες αφηνουν αυτη τη διαθεση να πηγαινει χαμενη. Αντι να οργανωσουν και να συντονισουν την αντισταση των εργατων, πανε απο υποχωρηση σε υποχωρηση και κανουν τον ενα συμβιβασμο μετα τον αλλο. Η δικαιολογια τους οτι αυτοι ειναι υπευθυνοι και δεν θα βαλουν σε κινδυνο την «οικονομια του τοπου». Ακομα και οταν αυτοι που ειναι δικη τους η «οικονομια του τοπου», οι βιοβηχανοι δεν διστασαν να την βαλουν σε κινδυνο και να κυρηξουν γενικο λοκ αουτ σε ολους τους κλαδους αυτοι απαντουσαν οτι «δεν θα ακολουθησουν τους εργοδοτες».

Μπορει οι συντεχνιακοι να συμπεριφερονται υπευθυνα απεναντι στην «οικονομια του τοπου» δηλαδη τον ελληνοκυπριακο καπιταλισμο αλλα συμπεριφερονται τελειως ανευθυνα απενα-

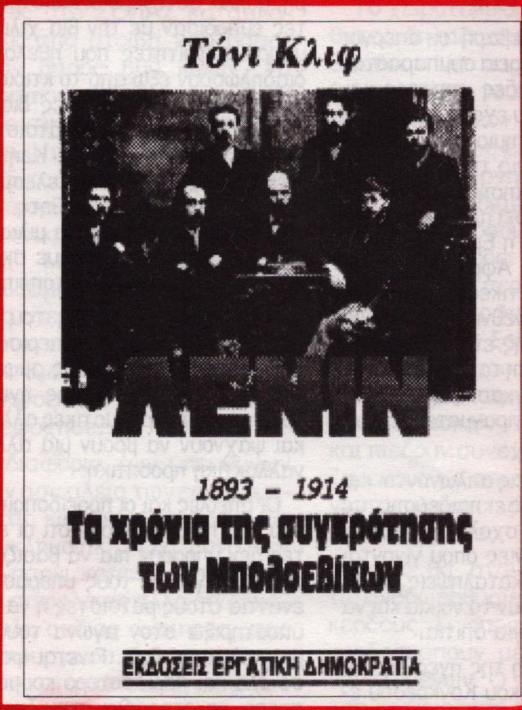

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΑΧΗΤΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

Πως ο Λενιν εχτισε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα

Μπορειτε να το βρειτε στο βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας τηλ 02-349770

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

στη βάση

ντι στα συμφεροντα των εργατων.

Αν καλουσαν σε γενικη απεργια, εστω και 24ωρη, σε ολους τους κλαδους σαν απαντηση στις εργοδοτικες επιθεσεις ειναι σιγουρο οτι τα αποτελεσματα της θα ηταν πολυ καλυτερα απο οποιαδηποτε συμφωνια του προεδρικου και θα «επειθαν» πολυ περισσοτερο τους εργοδοτες απο οποια δηποτε λογικα επιχειρηματα του Μιχαλακη Ιωννου ή του Αβρααμ Αντωνιου.

Ηδη πολλοι εργοδοτες ηταν αρκετα στριμωγμενοι και δεν αντεχουν ουτε μια μερα απεργια. Αυτο φανηκε και απο την αποτυχια του λοκ αουτ που εκαναν. Μονο 15 ξενοδοχεια συμμετειχαν ενω πολλα εργοστασια δουλεψαν κανονικα.

Αντισταση απο τα κατω

Πολλοι εργαζομενοι απογοητευμενοι που βλεπουν αυτη τη κατασταση σκεφτονται οτι δεν μπορουμε να κανουμε τιποτα. Τα παρατουν, φευγουν απο τη συντεχνια ή αδρανοποιουνται. Αυτο ειναι λαθος. Εμεις οι εργαζομενοι ειμαστε η συντεχνια. Μπορουμε να εχουμε ελεγχο πανω στην ηγεσια της συντεχνειας.

Τα τελευταια χρονια οι συντεχνιακοι εχουν καταφερει να εξασφαλιζουν εν λευκω εξουσιοδοτησεις απο τις Γενικες Συνελευσεις των εργατων για να χειριζονται οπως θελουν τα αιτηματα. Αυτο πρεπει να σταματησει. Πρεπει να τους δεσμευουμε με αποφασεις των Γενικων Συνελευσεων γυρο απο συγκεκριμενα αιτηματα, και τον τροπο με τον οποιο θα τα διεκδικησουμε. Πρεπει να ξερουν καθε στιγμη οτι ειναι υπολογοι στην Γενικη Συνελευση και να τους υποχρεωσουμε να φερουν τις προτασεις στις Γενικες Συνελευσεις για εγκριση ή απορριψη πριν καταληξουν σε κατ' αρχη συμφωνιες. Τις τελικες αποφασεις για οποιαδηποτε συμφωνια να τις παιρνουν οι Γενικες Συνελευσεις και οχι οι συνελευσεις αντιπροσωπων.

Οι αγωνες μπορουν και πρεπει να περασουν κατω απο τον ελεγχο των ιδιων των εργατων που μεσα απο τις συνεχεις συνελευσεις τους θα αποφασιζουν για τα παρα κατω βηματα. Θα εκλεγουν απεργιακες επιτροπες που θα εχουν την ευθυνη της υλοποιησης των αποφασεων τους. Εκει που εγιναν αυτα, ειχαμε σημαντικες επιτυχιες για τους εργατες, οπως πριν δυο χρονια στους οδηγους λεωφορειων Λευκωσιας που σε διαρκεις συνελευσεις αποφασισαν απεργια που την κλιμακωσαν απο 48ωρη σε διαρκειας μεχρι που αναγκασαν την εργοδοσια να δεχτει τα αιτηματα τους.

Αυτα δεν ειναι δυσκολο να γινουν. Χρειαζεται αγωνιστες εργατες να βγουν να τα βαλουν και να τα στηριξουν μεσα στις Γενικες Συνελευσεις. Χρειαζεται ομως πρωτα να βρεθουν να τα κουβεντιασουν οι ιδιοι μεταξυ τους και να οργανωθουν για να μπορεσουν να αντιμετωπισουν την γραφειοκρατια.

Σε αυτη τη προσπαθεια η επαναστατικη οργανωση εχει να παιξει καθοριστικο ρολο. Ενα διχτυο σοσιαλιστων εργατων μεσα στους χωρους δουλειας θα μπορεσει να προσφερει την εναλλαχτικη προοπτικη και να οργανωσει τον αγωνα απο τα κατω, να πιεσει την γραφειοκρατια και να δωσει τις μαχες μεσα στις συνελευσεις.

Καθε εργατης που εχει αγανακτησει με την σταση της γραφειοκρατιας των συντεχνιων αντι να τα παρατα και να αφηνει ανοιχτο το δρομο στη γραφειοκρατια θα πρεπει να οργανωθει ο ιδιος και να οργανωσει και αλλους αγωνιστες για να δωσουν τη μαχη μεσα στις συνελευσεις και να βαλουν μπροστα την προοπτικη της κοντρας με τα αφεντικα και την κυβερνηση της λιτοτητας, της ανεργιας και του σοβινισμου.

Αυτη ειναι μια μαχη που μπορει και πρεπει να κερδιθει.

Ντινος Αγιομαμιτης

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΠΡΑΞΗ

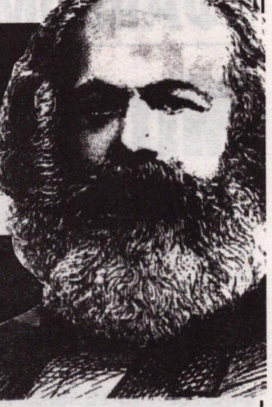

Πρωτομαγια

Διεθνισμος - Εργατικη Εξουσια

Η παραδοση της Πρωτομαγιας, σαν μερα αγωνα των εργατων ξεκινησε στην Αμερικη το 1886 και εγινε πηγη επνευσης της παγκοσμιας εργατικης ταξης.

Παρολες τις προσπαθειες για να αλλοιωθει ο ταξικος χαρακτηρας της η 1η Μαη, ειναι η μερα που η εργατικη ταξη κινητοποιηται παγκοσμια σαν μια στρατια εναντια στα αφεντικα.

Κοκκινη Πρωτομαγια

Οι τελευταιες δεκαετιες του 18ου αιωνα ειναι απο τις σημαντικοτερες περιοδους αναπτυξης του εργατικου κινηματος στις ΗΠΑ. Μεσα σε αυτες τις συνθηκες αρχιζει η οργανωμενη δραση των εργατων που εβαζε σαν σκοπο την συγκροτηση ολων των εργαζομενων ανεξατητα απο την εθνοτητα, το φυλο, το θρησκευτικο δογμα ή χρωμα τους. Συνθημα τους «οταν ενας κτυπιεται ολοι παλευουν».

Μεσα απο τους αγωνες ενα αιτημα αρχισε να γινεται κεντρικο: Το οκταωρο! Οι εργατες στις ΗΠΑ, που μεχρι τοτε δουλευαν 10 ή και 13 ωρες τη μερα, εμπαιναν πια στη μαχη για σημαντικη μειωση του χρονου εργασιας. Οι πρωτες οργανωσεις του συνδικαλιστιστικου κινηματος, η Ομοσπονδια Εργατικων Συνδικατων και οι Ιπποτες της Εργασιας, ορισαν την !η Μαη 1886, σαν μερα αγωνα για το οκταωρο.

Οι εργατες κινητοποιηθηκαν με ενθουσιασμο για την επιτυχια της απεργιας. Προκηρυξεις, τραγουδια εξεγερσης και εγκυκλιοι των σωματειων κυκλογορουσαν σε ολες τις γλωσσες. Επιτροπες για την 1η Μαη και το 8ωρο ξεφυτρωναν σε ολα τα εργοστασια και τις πολεις της Αμερικης.

Η αντιδραση υπηρξε λυσσαλεα. Οι προγονοι του Ζιβαναρη, ισχυριζονταν πως οι εργατες διεκδικουν το 8ωρο για *«τεμπελιασμα και χαρτοπαιξια»* και πως αν το πετυχουν, η ανταγωνιστικοτητα της οικονομιας θα κτυπηθει με αποτελεσμα *«χαμηλοτερα μεροκαματα, περρισσοτερη φτωχια και κοινωνικη καταπιεση στους εργατες».* Οι εφημεριδες διεδιδαν οτι την 1η Μαη θα γινοταν κομμουνιστικη εξεγερση.

Παρα την τρομοκρατια η επιτυχια ηταν συγκλονιστικη. Χιλιαδες εργατες ολων των επαγγελματων και ολων των εθνοτητων σταματησαν την δουλεια τους και διαδηλωναν σε ολη την χωρα. Οι επιβλητικες διαδηλωσεις επιδειξης δυναμης συνεχιζονταν ολο το πρωτο 10ημερο του Μαη. Η ενοτητα της εργατικης ταξης ηταν φανταστικη. Στο Λουϊσβιλ του Κεντακι, οπου οι ρατσιστικοι νομοι απαγορευαν την εισοδο μαυρων στα παρκα, η Πρωτομαγιατικη διαδηλωση με επικεφαλης τους μαυρους εργατες κατελαβε το Εθνικο Παρκο. Στο Σικαγο, χιλιαδες ραπτριες κατεβηκαν στην πορεια κανοντας τις εφημεριδες να γραφουν για τις «φωνακλουδες αμαζονες» που μπηκαν στη μαχη για το 8ωρο.

Καταστολη

Σαν απαντηση σε αυτο το κυμα διαδηλωσεων ηρθε η αργια καταστολη. Η αστυνομια, ο στρατος και οι πληρωμενοι μπραβοι των καπιταλιστων κτυπησαν βαναυσα τους εργατες που συνεχιζαν να διαδηλωνουν.

Στο Σικαγο, μετα απο συγκρουση απεργων με απεργοσπαστες επεμβαινει η αστυνομια και ο στρατος, πυροβολωντας εναντια στους απεργους. Στην μαζικη διαδηλωση διαμαρτυρια που ακολουθησε στη πλατεια Χεϊμαρκετ, προβοκατορες τοποθετησαν βομβα σκοτωνοντας 7 αστυνομικους και 4 εργατες, και τραυματιζοντας πολυ περισσοτερους. Μετα απο αυτο ξεσπα ενα κυμμα τρομοκρατιας, συλληψεων και βασανισμων των πρωτοπορων εργατων.

Με σκηνοθετημενες δικες καταδικαστηκαν αρκετοι αγωνιστες εργατες σε απαγχονισμο ή ισοβια φυλακιση. Ο Αυγουστος Σπαϊς μπροστα στη κρεμαλα λεει τα λογια που ειναι σημερα χαραγμενα στο μνημειο της Χεϊμαρκετ: *«Θα ερθει η εποχη που η σιωπη μας θα ειναι δυνατοτερη απο τις φωνες που στραγγαλιζεται σημερα».* Οι «μαρτυρες του Σικαγο» γινονται συμβολο της Πρωτομαγιας. Την κηδεια τους ακολουθει μια διαδηλωση 500 χιλιαδων εργατων.

Η καταστολη λυγισε το κινημα του 1886. Ομως τεσσερα χρονια αργοτερα τη 1η Μαη 1890 οι εργατες αντεπιτιθενται. Τα πανώ της διαδηλωσης στη Νεα Υορκη γραφουν: «Οχι πια αφεντικα - Να καταργηθει η μισθωτη σκλαβια» και «Το οκταωρο ειναι το πρωτο βημα - η Σοσιαλιστικη κοινωνια ειναι ο τελικος σκοπος».

Τα αφεντικα αναγκαζονται να υποχωρησουν. Το οκταωρο γινεται πραγματικοτητα. Πολλοι κλαδοι κατακτουν σημαντικες αυξησεις και εκατονταδες συνδικατα ξεφυτρωνουν παντου. Ειναι μια μεγαλη νικη.

Το Διεθνες Σοσιαλιστικο Συνεδριο του Παρισιου, που το 1889 ιδυσε τη 2η Διεθνη, ανταποκρινομενο στα γεγονοτα του Σικαγου, κηρυξε τη 1η Μαη Διεθνη μερα παλης των εργατων. Και πραγματικα αυτη η μερα παγκοσμιας παλης για το Σοσιαλισμο δημιουργησε μια μεγαλη παραδοση αγωνων και κατακτησεων για την εργατικη ταξη.

Στα βηματα του Μαη

Απο την παραδοση της Πρωτομαγιας εχουμε να διδακτουμε πολλα. Με την αυτοδραση της η εργατικη ταξη μπορει οχι μονο να κατακτησει δικαιωματα αλλα να σταθει και στο πλαϊ καθε κατατρεγμενου και καταπιεσμενου. Η παλη για το οκταωρο και τις συνδικαλιστικες ελευθεριες ειναι δεμενες με τη παλη εναντια στο ραστισμο, τον εθνικισμο και το πολεμο. Ειναι η παλη ολων των εργατων πανω απο συνορα, για σοσιαλισμο.

Σημερα που οι εργοδοτες ζητουν παγωμα μισθων και προσληψεων, κανουν απολυσεις, θελουν ιδιωτικοποιησεις. Σημερα που πολλοι ξενοι εργατες διωκονται και απελαυνονται απο τα τσακαλια της αστυνομιας, που οι σωβινιστικες κορωνες της κυβερνησης ανοιγουν το δρομο να εμφανιζονται σωβινιστικες τρομοκρατικες οργανωσεις, τα μυνηματα της 1ης του Μαη ειναι επικαιρα οσο ποτε αλλωτε.

Στη φετινη πορεια της Πρωτομαγιας πρεπει να ξαναζωντανεψουμε αυτη τη παραδοση. Καθε αγωνιστης εργατης και εργατρια πρεπει να δωσουν το παρον τους και να ενωσουν τη φωνη τους εναντια στη κυβερνηση, της λιτοτητας και του σωβινισμου.

Μια μαζικη και δυναμικη πορεια που να ξαναθυμισει οτι η εργατικη ταξη ειναι η δυναμη που οχι μονο μπορει να μπει φραγμος στα βρωμικα και αρπακτικα σχεδια των καπιταλιστων αλλα να αλλαξει ριζικα το κοσμο.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ

Μπορουμε να σταματησουμε την καταστροφη

Στις αρχες του Απριλη εγινε στο Βερολινο η Διεθνης Συνδιασκεψη 167 κρατων, για το κλιμα και το «φαινομενο του θερμοκηπιου». Προκειται για τη συνεχεια της Συνδιασκεψης του Ριο το 1992. Απο τοτε μεχρι τωρα δεν υλοποιησαν καμια απο τις υποσχεσεις τους. Ετσι και τωρα. Το μονο που εκαναν ηταν να δημιουργησουν μια ομαδα εργασιας, που θα ετοιμασει μεχρι το 1997 τα μετρα που πρεπει να παρθουν εν οψει της συνδιασκεψης στο Τοκιο!

Σκιτσο του Γκρος απο το 1921. "Δυο καμινάδες μια ψυχη"

φαινομενο θερμοκηπιου

Η αυξηση ορισμενων αεριων που υπαρχουν στην ατμοσφαιρα λειτουργουν σαν παγιδα για την ηλιακη ακτινοβολια, ακριβως οπως λειτουργουν τα τζαμια σε ενα θερμοκηπιο. Επιτρεπουν στις ηλιακες ακτινες να φτανουν στη γη και τις παγιδευει, ετσι που ο κινδυνος για υπερθερμανση του πλανητη να ειναι υπαρκτος.

Συμφωνα με μελετες αυτο οφειλεται κατα 35% στο διοξειδιο του ανθρακα (CO2) που βγαινει απο τα φουγαρα των εργοστασιων που καινε στερεα καυσιμα. Μεγαλο ρολο παιζει και η καταστροφη των δασων που εχουν τη δυνατοτητα να δεσμευουν το διοξειδιο του ανθρακα. Η κατασροφη των δασων συμβαλλει στην ενταση του φαινομενου του θερμοκηπιου κατα 20%. Αυτη τη στιγμη η αυξηση του CO2 που εκπεμπεται στη ατμοσφαιρα, ειναι 4 φορες περισσοτερη απο το οτι ηταν στην αρχη της βιομηχανικης επαναστασης.

Το φαινομενο του θερμοκηπιου θα αυξησει την θερμοκρασια στους πολους κατα 10 βαθμους, οι παγοι θα λιωσουν και θα ανεβει η σταθμη της θαλλασας. Μια ανοδος μισου μετρου θα πλημμυρισει το 12% του Μπαγκλαντες, ενω μια ανοδος ενος μετρου θα αφησει 8 εκατομυρια ανθρωπους αστεγους στην Αιγυπτο.

κερδος

Τετοιου μεγεθους προβληματα στο περιβαλλο δεν προερχονται αφηρημενα απο τις ανθρωπινες δραστηριοτητες οπως υποστηριζουν οι Πρασινοι, αλλα απο τον ιδιο τον καπιταλισμο.

Αυτο φαινεται απο τα ιδια τα εργα τους. Ο Χελμουτ Κολ δηλωνε στο Ριο οτι θα βοηθησει για την εξαλειψη της καταστροφης του περιβαλλοντος απο το φαινομενο του θερμοκηπιου, και σημερα η Γερμανια εφτασε να ειναι η τριτη χωρα σε εκπομπη CO2 με 3,1 τονους ανα κατοικο. Τα ιδια και οι ΗΠΑ, οι οποιες παραμενουν η πρωτη χωρα στο κοσμο σε εκπομπη CO2 με 5,5 τονους ανα ατομο.

Αυτους που δεν θελουν να κακοφανησουν οι κυβερνησεις ειναι τους βιομηχανους που αντιτιθενται στο περιορισμο εκπομπης αεριων του θερμοκηπιου γιατι δεν εχουν καμια διαθεση να χασουν μερος απο τα κερδη τους.

τεχνολογια

Πολλα στοιχεια που μολυνουν σημερα την ατμοσφαιρα θα μπορουσαν να ειχαν εξαφανιστει αν η κοινωνια ηταν οργανωμενη διαφορετικα. Η τεχνολογικη αναπτυξη δινει τεραστιες δυνατοτητες. Η χρησιμοποιηση λιγοτερης ενεργειας δεν σημαινει λιγοτερη αναπτυξη. Στην Ιαπωνια μεσα σε 10 χρονια αυξησαν την παραγωγη 46% ενω μειωσαν την καταναλωση ενεργειας κατα 6%.

Επισης, οι μεγαλες εταιρειες που φτιαχνουν αυτοκινητα εχουν αναπτυξη τετοια τεχνολογια ωστε τα αυτοκινητα να καταναλωνουν λιγοτερα καυσιμα, αλλα δεν τα παραγουν γιατι προφανως αυτο σημαινει μειωση στις πωλησεις των καυσιμων.

Οι επιστημονες μαλιστα εχουν καταφερει να τριπλασιασουν την αποδοση συγκεκριμενης ποικιλιας πευκων, να απορροφουν μεγαλες ποσοτητες διοξειδιου του ανθρακα.

Το φαινομενο του θερμοκηπιου δεν ειναι η συντελια του κοσμου. Μπορει να αντιμετωπιστει. Οι τελευταιοι ομως που μπορουμε να εμπιστευτουμε για να αλλαξουν τα πραγματα ειναι οι καπιταλιστες.

.Ο αγωνας για να λυθουν ολα αυτα τα προβληματα μπορει να ειναι νικηφορος μονο αν τον παρουν, στα χερια τους αυτοι που δεν εχουν κανενα συμφερο να υπερασπιστουν αυτο το συστημα που βαζει το κερδος πανω ολα. Αυτοι που εχουν τη δυναμη να το ανατρεψουν. Ειναι η εργατικη ταξη που μπορει να φτιαξει ενα κοσμο απελευθερωμενο απο τα δεσμα της αγορας, που θα διευθυνεται με βαση τα συμφεροντα των πολλων, απο την οικονομια ως το περιβαλλον. Αυτο ειναι το κλειδι για να απαλλαγουμε οριστικα απο την απειλη της μολυνσης του πλανητη Γη.

Χαρις Χαραλαμπους

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Με αγωνες σταματουν οι ανθρωποθυσιες των καπιταλιστων

Νεο θανατηφορο εργατικο ατυχημα εγινε λιγες μερες πριν τις γιορτες του Πασχα. Αυτη την φορα μεσα στον ιδιο τον χωρο της κυβερνησης. Φαινεται πως η κυβερνηση οχι μονο δεν αναγκαζει τους εργοδοτες να παρουν τα αναγκαια μετρα προστασιας αλλα δεν τα εφαρμοζει ουτε η ιδια.

Εργαζομενος στις κρατικες αποθηκες στο ΣΟΠΑΖ καταπλακωθηκε απο στοιβη χαρτοσσακουλων βαρος 800 κιλων. Τα χαρτοσακκουλα ηταν στοιβαγμενα αντικανονικα, σαν σκεττη παγιδα. Ηταν δεμενα σε δεσμες των 25 και στην συνεχεια ξανα δεμενα σε παλλετα των 500. Το υψος τους ξεπερνουσε τα τρια μετρα! Μολις ο εργαζομενος φορτωσε μια παλεττα αλλες τεσσερεις επεσαν σαν χιονοστοιβαδα πανω του και τον καταπλακωσαν. Εμεινε εκει και σφαδαζε αβοηθητος για 15 λεπτα μεχρι που ξεψυχησε.

Η αδιαφορια των υπευθυνων για την ασφαλεια των εργαζομενων στις κρατικες αποθηκες ειναι εγκληματικη. Οχι μονο δεν ειχαν παρει καποια στοιχειωδη μετρα ασφαλειας αλλα οπως καταγγειλε ο ιδιος ο εκπροσωπος του υπουργειου Εργασιας φαινεται οτι στην αποθηκη υπηρχαν περισσοτερα χαρτονια απ'ο,τι επρεπε.

Τα εργατικα ατυχηματα τα τελευταια χρονια συνεχως αυξανονται Για το 1990 εγιναν 1220 ατυχηματα, πεντε απο τα οποια ηταν θανατηφορα. Το 1992 εγιναν επτα θανατηφορα και το 1993 αλλα οκτω. Στη πραγματικοτητα ομως ειναι πολυ περισσοτερα γιατι πολλα απο αυτα δεν καταγγελονται απο τους ιδιους τους εργαζομενους απο φοβο μηπως χασουν την δουλεια τους.

Το χειροτερο ομως ειναι οτι οι θυτες, δηλαδη οι εργοδοτες προσπαθουν να παρουσιασουν τα θυματα σαν τους βασικους υπευθυνους των ατυχηματων. Φταιχτες ομως ειναι οι εργοδοτες και η κυβερνηση που το μονο που τους ενδιαφερει ειναι το κυνηγι του κερδους. Το μονο που τους ενδιαφερει ειναι να βγαζουν ολο και περισσοτερη δουλεια με οσο πιο λιγα λεφτα. Ετσι οχι μονο δεν ξοδευουν για να εφαρμοσουν προστατευτικα μετρα ασφαλειας αλλα ολο και εντατικοποιουν την παραγωγη και πιεζουν συνεχως τους εργαζομενους με αποτελεσμα να γινονται ολο και πιο πολλα εργατικα ατυχηματα.

Ποιος θα σταματησει αυτες τις ανθρωποθυσιες για χαρη του κερδους; Σιγουρα οχι αυτοι που κερδοσκοπουν με τη ζωη των εργαζομενων. Ο ιδιος ο Ματσακης κατηγορησε τις συντεχνιες οτι δεν «αναλαμβανουν ενεργειες για να αντιμετωπισουν το προβλημα».

Οι ηγεσιες των συντεχνιων εδω και καιρο ζητουν απο το υπουργειο εργασιας και την κυβερνηση να παρουν μετρα και να στελεχωσουν το τμημα επιθεωρησης εργοστασιων, να αυξησει τον ουσιαστικο ελεγχο για τα μετρα ασφαλειας αλλα και να κλεινει εργοστασια που δεν εφαρμοζουν τους κανονισμους.

Αυτα ομως δεν ειναι αρκετα για να σταματησουν τα εργατικα ατυχηματα. Οι εκκλησεις και τα υπομνηματα μεχρι τωρα δεν φαινεται να εφεραν αποτελεσματα. Τα ατυχηματα στους χωρους δουλειας αυξανονται. Πρεπει να αναλαβουν δραση οι ιδιοι οι εργαζομενοι αν θελουν να προστατεψουν την ζωη και την υγεια τους.

Να αρνουνται να δουλευουν αν δεν υπαρχουν μετρα ασφαλειας και υγιεινες συνθηκες δουλειας. Χρειαζεται να αντισταθουν, στις υποχρεωτικες υπερωριες και στους εξοντωτικους ρυθμους δουλειας. Πρεπει να καλουν τις συντεχνιες και να ζητουν να τους καλυψει οταν παιρνουν αυτα τα μετρα.

Μονο οι αγωνες των ιδιων των εργαζομενων μπορουν να αναγκασουν εργοδοτες και κυβερνηση να εφαρμωσουν μετρα ασφαλειας.

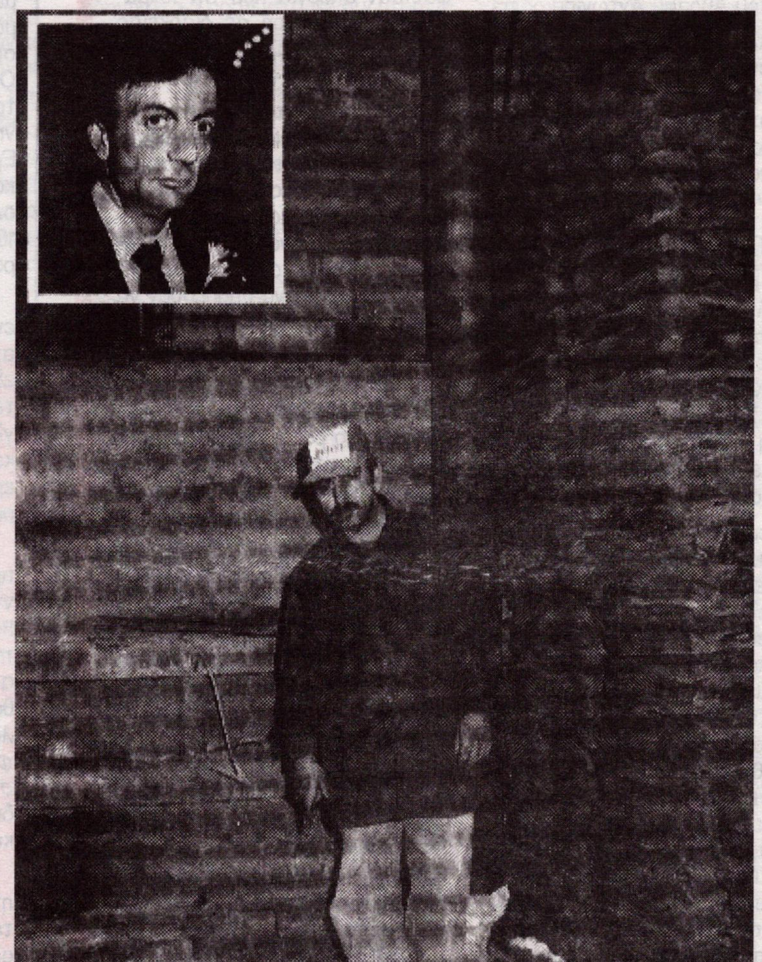

ΑΧΘΟΦΟΡΟΙ

Οι υποχωρησεις εφεραν τις απολυσεις

Οι επιθεσεις που δεχονται οι εργαζομενοι στα λιμανια δεν εχουν τελειωμο. Μετα τους λιμενεργατες και τους αχθοφορους της Λαρνακας, σειρα πηραν οι συναδελφοι τους στην Λεμεσο για να δεχτουν τις επιθεσεις απο τον Συνδεσμο Αδειουχων Αχθοφορων.

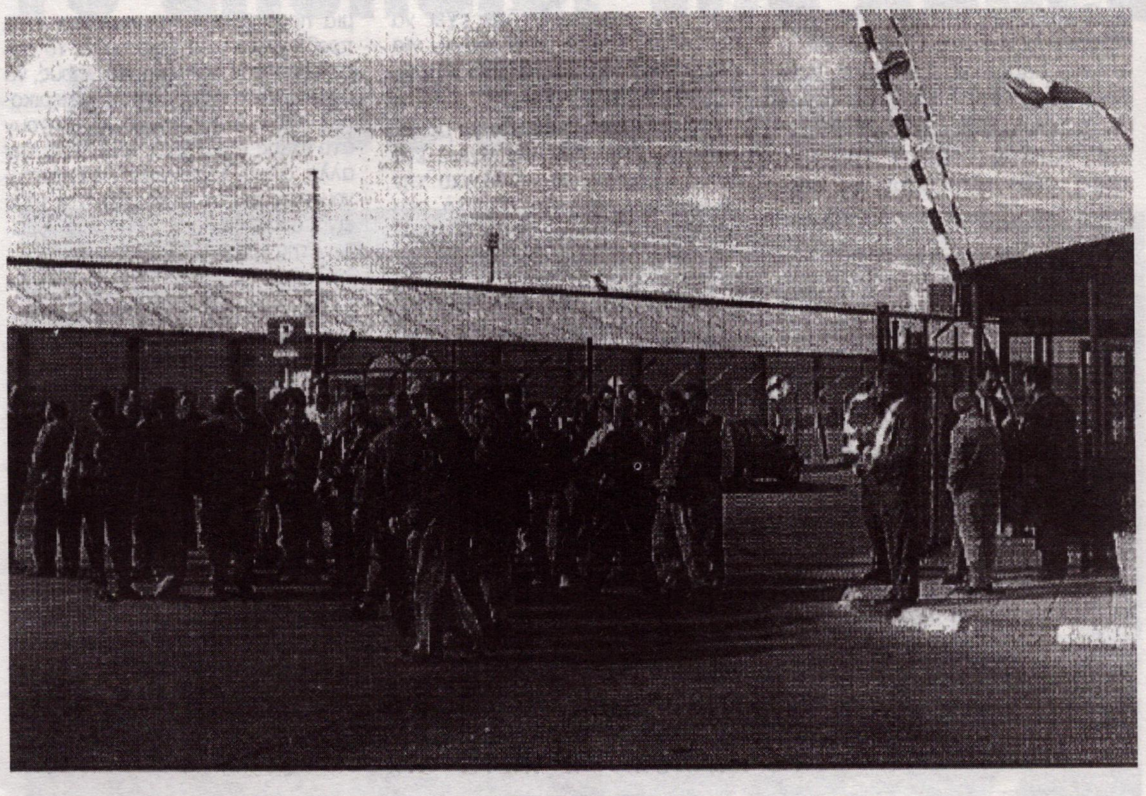

Αυτη την φορα ο ΣΑΛΑ αποφασισε να απολυσει 87 αχθοφορους που δουλευουν στο λιμανι της Λεμεσου, προβαλλοντας τον ισχυρισμο οτι μειωθηκε ο κυκλος των εργασιων του.

Για μια μεγαλη περιοδο ο ΣΑΛΑ προετοιμαζε το εδαφος για αυτη την ενεργεια του, εκφοβιζοντας ολο το προσωπικο και απειλωντας ολους τους εργατες με απολυση. Στο τελος εδωσε επιστολες απολυσης σε 87 απο αυτους και την επομενη που εκαναν απεργια σε ενδειξη διαμαρτυριας ο Γραμματεας του Συνδεσμου Αδειουχων Αχθοφορων βγηκε θριαμβευτικα να δηλωσει οτι «*το λιμανι δουλεψε πολυ καλυτερα και ανταποκριθηκε στις υποχρεωσεις του για ολων των ειδων τα φορτια*» και «*οτι το λιμανι εχει δυο χρονια να διεκπαιρεωση τοση εργασια*» , προσπαθωντας ετσι να δημιουργησει την εντυπωση οτι οι 87 αχθοφοροι ειναι περισσευμα

Υποχωρησεις

Απο την πλευρα τους οι 87 απολυμενοι προσπαθησαν με διαλογο να "λογικεψουν" την διευθυνση ωστε να αποσυρτουν οι απολυσεις και δεχτηκαν σαν ανταλλαγμα μειωση των απολαβων ολων των αχθοφορων. Η διευθυνση απαντησε με απειλη απολυσης ολων των αχθοφορων.

Μια προηγουμενη περιοδο οι λιμενεργατες και οι αχθοφοροι ειχαν δεχτει ξανα να μειωσουν τις απολαβες τους ωστε να γινουν ανταγωνιστικες οι υπηρεσιες στα λιμανια και να σωσουν την λιμενικη βιομηχανια και τις δουλειες τους οπως τους ζητουσε η Αρχη λιμενων και ο ΣΑΛΑ. Τωρα παλι εχουν τα ιδια.

Μπροστα στην αδιαλλαξια του Συνδεσμου οι αχθοφοροι αποφασισαν μετα απο Γενικες Συνελευσεις να κανουν μια κατ' αρχην 24ωρη απεργια σαν πρωτη πιεση και στην συνεχεια επ' αοριστον απεργια. Ταυτοχρονα οι 200 λιμενεργατες της Λεμεσου σε εκτακτη συνεδρια τους αποφασισαν οτι οποτε τους ζητηθει θα απεργησουν στο πλευρο των συναδελφων τους για συμπαρασταση. Πραγμα που εγινε την Δευτερα 17 του Απριλη.

Τελικα την Παρασκευη 21 /4 μετα απο πιεσεις απο το γραφειο εργασιας και τις συντεχνιες οι 87 απολυμενοι δεχτηκαν «συμβιβαστικη» προταση του υπουργειου. Μια προταση που ερχεται γαντι στην πολιτικη του ΣΑΛΑ και που λεει οτι τελικα θα απολυθουν 27 αχθοφοροι αναμεσα τους και αυτοι που θα ηθελαν να αποχωρησουν εθελοντικα και οι υπολοιποι θα εργοδοτουνται εκ περιτροπης. Η μονη δεσμευση που αναλαβε ο ΣΑΛΑ ειναι να μην απολυσει αλλους μεσα στο 1995.

Προκειται για να συμβιβασμο που θυματοποιει και διασπα τους αχθοφορους και τους κρατα στην αβεβαιοτητα και την ανασφαλεια.

μπορουσαν να νικησουν

Οι εργατες στο λιμανι της Λεμεσου δεν επρεπε να αφησουν τα πραγματα να ξεφυγουν απο τον ελεγχο τους. Ενωμενοι και δυναμικοι οπως ξενικησαν τον αγωνα επρεπε να πιεσουν τις συντεχνιες ωστε να οργανωναν τον αγωνα τους για να αποσυρτουν ολες οι απολυσεις. Οι εργατες, λιμενεργατες και αχθοφοροι ειχαν ολη την διαθεση να κλιμακωσουν τον αγωνα τους γιατι ξερουν οτι βραζουν στο ιδιο καζανι. Ηξεραν οτι αν περασουν αυτες οι απολυσεις θα ακολουθησουν και αλλες.

Η αμεριστη συμπαρασταση ολων των εργαζομενων στο λιμανι της Λεμεσου ηταν δεδομενη και δηλωμενη απο τους ιδιους τους εργαζομενους. Το μονο που χρειαζοταν ηταν οι συντεχνιες να οργανωσουν και να συντονισουν τον αγωνα σε ολους τους τομεις του λιμανιου μεχρι να αποσυρθουν οριστικα ολες οι απολυσεις.

Οι επιθεσεις εναντια στους εργαζομενους στα λιμανια δεν προκειται να σταματησουν εδω. Αυτο που πρεπει να κανουν οι εργατες ειναι να διδαχτουν απο τις εμπειριες τους και να οργανωθουν ωστε την επομενη φορα να εχουν αυτοι τον ελεγχο και συντονισμο του αγωνα ωστε ενωμενοι ολοι να αντιμετωπισουν τις επιθεσεις απο την εργοδοσια και να νικησουν.

Ντινος Ιασωνος

ΦΙΛΟΛΟΓΟΙ

Μειωση του ωραριου σημαινει καλυτερη εκπαιδευση

Οι φιλολογοι των γυμνασιων και λυκειων ζητουν μειωση του ωραριου τους κατα δυο εκπαιδευτικες περιοδους την εβδομαδα.

Το αιτημα του συνδεσμου φιλολογων ειναι πολυ παλιο και ξεκινα απο την εποχη που υπουργος παιδειας ηταν ο Ανδρεας Χριστοφιδης στη κυβερνηση του Κυπριανου.

Μετα απο ερευνα που εκανε τοτε το ιδιο το υπουργειο παιδειας φανηκε οτι οι ωρες που ουσιαστικα απασχολουνται οι φιλολογοι ειναι 57 τη βδομαδα ενω οι κανονικες ωρες διδασκαλιας που ισχυουν για ολους τους κλαδους καθηγητων ειναι 24 τη βδομαδα, οι οποιες μειωνονται κατα δυο μετα που θα συμπληρωσουν υπηρεσια 12 χρονων.

Οι φιλολογοι ομως εκτος απο αυτες τις ωρες εχουν και αλλα καθηκοντα που αυξανουν κατα πολυ τις ωρες εργασιας τους. Για παραδειγμα, ο καθε φιλολογος πρεπει να κανει στους μαθητες του καπου 8 εκθεσεις το χρονο. Ο καθε φιλολογος συνηθως εχει δυο τμηματα με 30 εως 32 μαθητες, δηλαδη ενα συνολο περιπου 60 μεχρι 64 μαθητων. Αυτο σημαινει οτι ο καθε φιλολογος εχει να διορθωσει το λιγοτερο 480 εκθεσεις τον χρονο. Αν θελει το λιγοτερο 5 λεπτα για την καθε μια, θα του χρειαστουν συνολο 40 ωρες για διορθωμα. Μεσα στις 40 εβδομαδες τον χρονο αμεσως εχουν 1 ωρα περισσοτερη την εβδομαδα. Αυτες οι εκθεσεις μαλιστα θα πρεπει να διορθωθουν και να βαθμολογηθουν μεσα σε περιορισμενα χρονικα πλαισια.

Οι φιλολογοι εχουν ακομα την ευθυνη για ολες τις γιορτες και πολλες εκδηλωσεις που γινονται στα σχολεια. Αυτο σημαινει προγραμματισμος, μαζεμα υλικου, διδασκαλια των μαθητων που θα παρουσιασουν ποιηματα, σκετσακια και θεατρικα εργα που για να στηθουν χρειαζεται απογευματινη δουλεια στο σχολειο, εισηγητικες ομιλιες που πρεπει να ετοιμασουν και να παρουσιασουν στο ανοιγμα των εκδηλωσεων.

Ακομα τα σχολικα περιοδικα που εκδιδονται καθε χρονο περνούν απο το χερι των φιλολογων για την επιλογη του υλικου και για τις γενικες διορθωσεις μεχρι ακομα και το τυπογραφειο.

Ο λογος που αυτο το αιτημα των φιλολογων αργησε τοσο να μπει ειναι γιατι ο συνδεσμος τους ελεγχονταν απο συντηρητικους και φιλοκυβερνητικους καθηγητες. Τωρα που αλλαξε η ηγεσια στο συνδεσμο συγκαλεστηκε παγκυπρια διασκεψη και μετα απο ψηφοφορια παρθηκε με συντριπτικη πλειοψηφια η αποφαση για αναληψη δυναμικων μετρων για διεκδικηση της μειωση των 2 ωρων.

Παρων στην διασκεψη ηταν ο προεδρος της ΟΕΛΜΕΚ Κορελης ο οποιος ειπε οτι μια τετοια αποφαση για να εχει ισχυ πρεπει να περασει και απο την ΟΕΛΜΕΚ. Στη πραγματικοτητα η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ θελει να τρεναρει την αποφαση των φιλολογων, να παγωσει την αγωνιστικη τους διαθεση και να ακολουθησει μια πιο συμβιβαστικη διαδικασια οπως εκανε αλλωστε και με ολα τα αλλα θεματα των εκπαιδευτικων που ακομα περιμενουν τη λυση τους οπως το θεμα της Α11, των εκτακτων, των συμβασιουχων, της αναβαθμισης ορισμενων κλαδων.

Η κυβερνηση κατω απο τη πιεση των φιλολογων αποφασισε να δεχτει τη μειωση του ωραριου των φιλολογων αλλα μονο για μια ωρα και μονο για αυτους των λυκειων. Προσπαθει ετσι να διασπασει τους φιλολογους και να αποφυγει να ακολουθησουν και αλλοι κλαδοι το παραδειγμα τους.

Για την ωρα οι φιλολογοι δεν φαινεται να πεφτουν στη παγιδα της Αγγελιδου και επιμενουν στο αιτημα τους για μειωση 2 ωρων για ολους. Αν καταφερουν να κερδισουν, οχι μονο θα δωσουν την ευκαιρια σε αρκετους φιλολογους που σημερα ειναι ανεργοι να βρουν δουλεια αλλα θα μπορουν και οι ιδιοι να κανουν καλυτερα τη δουλεια τους. Θα ανοιξουν ακομα το δρομο και για αλλους κλαδους καθηγητων, οπως οι μαθηματικοι, οι φυσικοι και αλλοι που εχουν προβλημα απασχολησης πολλων ωρων στο σπιτι και δουλευουν κατω απο πολυ ενταση και αγχος.

Κερδισμενοι απο αυτη την εξελιξη δεν θα ειναι μονο οι καθηγητες αλλα και οι μαθητες γιατι θα μπορουν να εχουν καλυτερη και πιο ανετη εκπαιδευση. Γι' αυτο οι φιλολογοι δεν πρεπει να μεινουν μονοι τους σε αυτο τον αγωνα αλλα να βρουν την αμεση συμπαρασταση πρωτα και κυρια ολων των καθηγητων που πρεπει να πιεσουν την ΟΕΛΜΕΚ να στηριξει τον αγωνα τους και οχι να ψαχνει τροπους συμβιβασμου, αλλα και των μαθητων και των γονιων.

Αγγελικη Μιχαηλ

Αυξηση των τελων του 192 Ο Ζιβαναρης ξαναχτυπα

Η Αρχη Τηλεπικοινωνιων μετα απο κυμα αντιδρασεων απο τους εργαζομενους, τις συνδικαλιστικες οργανωσεις τους, τις εφημεριδες, και τα κομματα, υποχρεωθηκε να "αναβαλει" την εφαρμογη της αυξησης των τελων της υπηρεσιας "192" απο 5 σεντ σε 18 σεντ για την καθε κληση που σκοπευε να εφαρμοσει απο τον Μαη.

Ο Ζιβαναρης, ο οποιος εκτος απο προεδρος της ΟΕΒ ειναι και προεδρος του Δ.Σ. της ΑΤΗΚ, για να δικαιολογησει την αποφαση του ισχυριστηκε οτι "*η αυξηση επιβαλλεται γιατι η υπηρεσια 192 παρουσιαζει ετησιο ελλειμμα ενα εκατομμυριο λιρες*" και οτι "*η αυξηση του τελους θα επιτρεψει την αναβαθμιση και την καλυτερη εξυπηρετηση του κοινου*".

Εξηγησε συγκεκριμμενα τους στοχους του:

"Προγραμματιζεται εκσυγχρονισμος της υπηρεσιας με την εφαρμογη της αυτοματης αναφωνησης αριθμων ο οποιος θα επιτρεψει τη σταδιακη μειωση του χειριστικου προσωπικου".

Η υπηρεσια του 192 ειναι κοινοφελης γι'αυτο η ΑΤΗΚ εχει υποχρεωση να προσφερει τις καλυτερες υπηρεσιες με την πιο χαμηλη χρεωση. Εαν επιτρεψουμε σημερα στον Ζιβαναρη την αυξηση των τελων, το επομενο βημα του θα ειναι να μας χρεωνει τους τηλεφωνικους καταλογους με τα ιδια γελοια επιχειρηματα.

Ολοι γνωριζουμε πως η ΑΤΗΚ ειναι απο τους πιο κερδοφορους ημικρατικους οργανισμους. Τα κερδη της συμφωνα με την τελευταια ετησια εκθεση της ειναι 10,5 εκατομμυρια λιρες. Ποσο το οποιο εξασφαλιζει απο τα τελη τα οποια ηδη μας χρεωνει. Αν η υπηρεσια του 192 εχει ελλειμμα το καλυπτουμε και περισσευουν και 10,5 εκατ. λιρες.

Η προσπαθεια του Ζιβαναρη ειναι να οδηγησει την υπηρεσια 192 στην ιδιωτικοποιηση της. Ο 'εκσυγχρονισμος' αυτος εχει σαν στοχο την μειωση προσωπικου και με την αυξηση των τελων που ζητα επιδιωκει να την κανει κερδοφορα και ελκυστικη για τους επιδοξους ιδιωτες αγοραστες. Εγιναν ηδη στο παρελθον δυο προσπαθειες να δοθει η υπηρεσια 192 σε ιδιωτες. Μερικη ιδιωτικοποιηση γινεται στην ΑΤΗΚ με την αγορα και εγκατασταση τηλεφωνων απο ιδιωτες και πληρωνουμε σημερα £30 για τηλεφωνικη γραμμη κι αλλα τοσα για την συσκευη και αλλα για τυχον επιδιορθωση της συσκευης οταν χαλασει.

Οι 800 χιλιαδες λιρες που αποτελουν τα εξοδα του προσωπικου αυτης της υπηρεσιας δεν ειναι κανενα προβλημα. Αντι να θελει να μειωσει το προσωπικο ο Ζιβαναρης θα επρεπε να το αυξησει οχι μονο για να μην δουλευει με τετοιους εξαντλητικους ρυθμους αλλα και για να καλυτερεψει την εξυπηρετηση των συνδρομητων.

Κουλλα Αρεστη

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπαναστaση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποριας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Εκδοτης - Υπευθυνος για το νομο:
Ντινος Αγιομαμιτης

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ladybird, Ladybird

Απο τις αρχες του Μαη θα προβαλλεται στο Cine Studio η ταινια Ladybird, Ladybird, του βρετανου Κεν Λοουτς, σκηνοθετη μιας αλλης καταπληκτικης ταινιας "Βροχη απο πετρες" που ελπιζουμε να φερουν συντομα οι κινηματογραφοι.

Η ταινια Ladybird, Ladybird ειναι βασισμενη στην πραγματικη ιστορια μιας φτωχης ανυπαντρης μητερας που αγωνιζεται να κρατησει τα παιδια της. Βρισκεται αντιμετωπη με τους κοινωνικους λειτουργους του Γραφειου Ευημεριας και τα δικαστηρια που την κρινουν "ακαταλληλη" μητερα, για να κερδισει ομως στο τελος την κηδεμονια των παιδιων της.

Η Μαγκυ, ο βασικος χαρακτηρας της ταινιας, εχει 4 παιδια απο διαφορετικους πατερες. Βρισκεται βουτηγμενη μεσα στη φτωχεια και παγιδευμενη μεσα σε μια βιαιη σχεση, ζωντας σ'ενα διαμερισμα που στριμωχνονται εξι ανθρωποι.

Η υπηρεσια του γραφειου ευημεριας που επεμβαινει δεν εχει να προσφερει τιποτα στην Μαγκυ για να μπορεσει να ξεφυγει απο τη φρικη μεσα στην οποια ζει.

"Αν πραγματικα θελετε να με βοηθησετε, γιατι δεν μου δινετε ενα διαμερισμα;" ρωταει η Μαγκυ την κοινωνικη λειτουργο. Παρολο που καποιοι καταλαβαινουν οτι η στεγη θα ηταν ανακουφιση για τη μητερα και τα παιδια, οι περικοπες στις κοινωνικες δαπανες δεν επιτρεπουν τετοιες "πολυτελειες".

Γι'αυτο οι ψυχρες γραφειοκρατικες υπηρεσιες συγκεντρωνονται πανω στην "αποτυχια" της Μαγκυ σαν μητερα. Το δικαστηριο θα της στερησει τα παιδια της επικαλουμενο την "ασφαλεια των παιδιων" και το "ασχημο παρελθον της μητερας". Ποιος ομως θ'αποφασισει αν μια μητερα ειναι "ακαταλληλη"; Σιγουρα οχι οι κυβερνησεις που κλεινουν παιδικους σταθμους, κοβουν τα επιδοματα και αφηνουν αστεγες ολοκληρες οικογενειες.

Η ταινια δειχνει επισης με αιχμηρο τροπο τις αντιφασεις του ρολου των κοινωνικων λειτουργων. Απο τη μια προσπαθουν να μπαλωσουν τα προβληματα που δημιουργει το συστημα στους απλους ανθρωπους, να στηριζουν τον κοσμο που οι περικοπες και η λιτοτητα τους αφηνουν στο ελεος της μοιρας τους. Απο την αλλη, ομως, λειτουργουν σαν αστυνομικοι χωρις στολη που στοχος τους ειναι ο ελεγχος της ζωης των θυματων της κρισης.

Ο Λοουτς ζωγραφιζει το μελαγχολικο πορτραιτο του καπιταλισμου. Ομως μεσα στη δυστυχια, η αισιοδοξια αναβλυζει απο την δυναμη και αποφασιστικοτητα των ιδιων των χαρακτηρων του. Το πεισμα της Μαγκυ. Την υπομονη του φιλου της του Χορχε - ενος πολιτικου προσφυγα απο την Παραγουαη, που εζησε τη σκληροτητα και την καταστολη στη χωρα του - που της συμπαραστεκεται. Τη θεληση τους να ζησουν μαζι σαν οικογενεια, ν'αντισταθουν μαζι. Στην αρχη της ταινιας λεει ο Χορχε στη Μαγκυ *"Τα κερια αναβουν αλλα κερια... Ακομα και μισοσβησμενα κερια μπορουν ν'αναψουν αλλα κερια... Ετσι ο αγωνας συνεχιζεται"*.

Η ταινια δεν αφορα μονο τη Βρετανια του Μεητζορ. Μολις πριν λιγους μηνες ειχαμε την περιπτωση της Γεωργιας Μακεδονα που εγκαταλειμμενη απο τους γονεις και τον αραβωνιαστικο της αποκτησε μωρο στα 15 της. Το γραφειο ευημεριας ηθελε να της το παρει με τη δικαιολογια οτι ειναι ανηλικη, φτωχη και αρα "ανικανη να προσφερει γονικη φροντιδα".

Θα μπορουσε βεβαια το γραφειο ευημεριας να φροντιζε να βοηθησει τη Γεωργια να βελτιωσει τις συνθηκες που ζει και να μεγαλωσει το μωρο της οπως η ιδια ζητουσε. Προτιμησε ομως να της το παρει και να το δωσει αλλου. Αυτη η λυση για τις υπηρεσιες και το κρατος ειναι η πιο ευκολη και σιγουρα η πιο φθηνη, αδιαφορο ομως αν ειναι και η πιο απανθρωπη.

Ο Λοουτς στην ταινια μπηγει το νυστερι στο συστημα και τους μηχανισμους του. Το Ladybird, Ladybird ειναι μια ιστορια επικαιρη, συγκινητικη, σκληρη και πανω απ'ολα πραγματικη. Μην τη χασετε!

Φ.Β.

Κυκλοφορησε το 15ο τευχος του διμηνιαιου περιοδικου της ΟΣΕ «Σοσιαλισμος απο τα κατω».

Κεντρικα ζητηματα του περιοδικου ειναι αγωνες των αγροτων, των φοιτητων, τα προβληματα στο τομεα της υγειας, η κριση στο ΠΑΣΟΚ, η επικαιροτητα του Μαρξισμου. Εχει επισης αφιερωμα στον αγωνα των εργατων του Σκαραμαγκα.

Οι αγωνες των εργατων ηρθαν να θυμισουν τους μεγαλους αγροτικους αγωνες της μεταπολιτευσης στη δεκαετια του 70. Οι αγροτες λεηλατημενοι απο παντου και σαν προμηθευτες και σαν πελατες και με την κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ να κανει οτι δεν καταλαμβαινει γιατι οι αγροτες διαμαρτυρονται, καταλαβαν την εθνικη οδο Αθηνας Θεσσαλονικης. Οι αγωνες μπορει να υποχωρησαν για την ωρα αλλα το θεμα ειναι ανοιχτο.

Ανοιχτοι λογαριαμοι με την κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ υπαρχουν και στο τομεα της Παιδειας οπου οι επιθεσεις ερχονται μεσα απο τις περικοπες κονδυλιων, τους χαμηλους μισθους, ελλειψεις σε κτιρια και προσωπικο. Οι απολογητες του συστηματος μιλουν για τον «υπερκορεσμο» και την «κριση εκσυγχρονισμου» για να εξηγησουν την κριση μεσα στην εκπαιδευση. Λενε δηλαδη οτι η κοινωνια δεν χρειαζεται περισσοτερους δασκαλους, γιατρους ή μηχανικους. Αυτο φυσικα ειναι ψεμα γιατι δεν ειναι δυνατο μετα απο μια καταιγιδα να πλυμμιριζουν τα παντα, να πνιγονται ανθρωποι και να μην χρειαζονται μηχανικοι. Ειναι ψεμα να λενε οτι δεν χρειαζονται δασκαλοι απο τη στιγμη που οι μαθητες στοιβαζονται πανω απο 35 σε μια ταξη. Στη δευτερη φιλοσοφια της «κρισης του εκσυγχρονισμου» αυτο που λενε ειναι οτι οι σχολες πρεπει να εξασφαλισουν τ' απαραιτητα προσοντα σε κλαδους αιχμης. Αυτο που κρυβεται ομως πισω απο αυτο ειναι οτι οι προτεραιοτητες εχουν να κανουν με την αγορα και το τυφλο κυνηγι του κερδους. Περα απο αυτες τις φιλοσοφιες για την εκπαιδευση το Υπουργειο Παιδειας ετοιμαζεται μεσα απο δυο διαδικασιες που ονομαζονται «αποκεντρωση» να μεταφερει αρμοδιοτητες για τα σχολεια στην τοπικη αυτοδιοικηση που παει να πει συνολικη επανεξεταση ολης της τριτοβαθμιας εκπαιδευσης και απο την αλλη μειωνει την δυνατοτητα αντιστασης των εκπαιδευτικων.

Στο αφιερωμα για το Σκαραμαγκα περιγραφονται οι αγωνες των εργατων εναντια στο ξεπουλημα των ναυπηγειων που προσπαθει να περασει το ΠΑΣΟΚ που διαψευδωντας τις προεκλογικες του υποσχεσεις ακαλουθει τ' αχναρια την Ν. Δημοκρατιας. Η μεγαλη αγωνιστικοτητα των εργατων βρισκει και μεγαλη συμπαρασταση μεσα απο αλλους χωρους δουλειας. Εχουν δημιουργηθει περισσοτερες απο 40 επιτροπες συμπαραστασης και εχουν μαζευτει μεχρι τωρα περισσοτερες απο 15 χιλιαδες υπογραφες

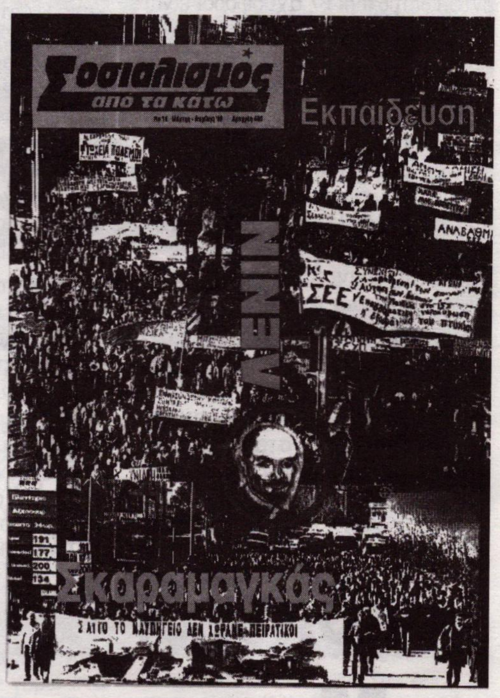

Το αφιερωμα παρουσιαζει συνεντευξεις απο τους ιδιους τους απεργους μεσα απο τις οποιες φαινεται η αποφασιστικοτητα τους και η πιστη τους με απεργια και καταληψη του ναυπηγειου μπορουν να κερδισουν.

Στις βασικες επιλογες του το περιοδικο εχει και το θεμα αν ειναι σημερα ο Μαρξισμος επικαιρος. Ενα βασικο ερωτημα που για να απαντηθει χρειαζεται να δουμε οτι οι εργατες σε καθε γωνια της γης αντιμετωπιζουν τα ιδια προβληματα. Μειωση μισθων, απολυσεις, ασχημες συνθηκες δουλειας πληρονωντας τα σπασμενα αυτου του συστηματος. Και απο την αλλη οι επιθεσεις των αφεντικων σπρωχνουν τους εργατες ν' αντιστεκονται συλλογικα, να οργανωνται σε συνδικατα ανακαλυπτοντας οτι τα πιο αποτελεσματικα οπλα ειναι η απεργια, οι καταληψεις και οι μαζικες διαδηλωσεις. Το αρθρο επισημενει οτι η ανατροπη αυτου του παραλογου συστηματος ειναι τοσο επικαιρη οσο ποτε αλλοτε.

Μαρια Κωσταντινου

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

10/5: Μαης '68
17/5: Ευρωπαϊστες ή διεθνιστες
24/5: Ποιος φταιει για τα εγκληματα
31/5: Ο Α' Παγκοσμιος Πολεμος και οι σοσιαλιστες

Πυρηνας Στροβολου

10/5: Ευρωπαϊστες ή διεθνιστες
17/5: Μαης '68
24/5: Ο Α' Παγκοσμιος πολεμος και οι σοσιαλιστες
31/5: Ποιος φταιει για τα εγκληματα

Πυρηνας Παλλουριωτισας Αγλαντζιας

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 8:00μμ

11/5: Μαης '68
18/5: Ευρωπαϊστες ή διεθνιστες
25/5: Ποιος φταιει για τα εγκληματα
1/6: Ο Α' Παγκοσμιος Πολεμος και οι σοσιαλιστες

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Παρασκευη στην Ηπειρου 9, τηλ 747665

12/5: Ευρωπαϊστες ή διεθνιστες
18/5: Μαης '68
26/5: Ο Α' Παγκοσμιος πολεμος και οι σοσιαλιστες
2/6: Ποιος φταιει για τα εγκληματα

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο
Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10
ΟΝΟΜΑ_______________
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ_______________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Τι εννοουμε με...
Σοσιαλισμο Απο Τα Κατω

Το ΑΚΕΛ που μετα την καταρρευση των σταλινικων καθεστωτων της ΕΣΣΔ και της Αν. Ευρωπης ειχε ξεχασει τη λεξη Σοσιαλισμος και Μαρξισμος ερχεται σημερα να εμφανιζεται οτι υπερασπιζεται το Μαρξισμο.

Οργανωνει σεμιναρια με θεμα *«ειναι σημερα επικαιρος ο Μαρξισμος;»* ενω στα εντυπα του αρχιζουν να εμφανιζονται αναφορες οπως αυτη που υπηρχε στη «Νεολαια» 7/4/95, σε αρθρο με τον ιδιο τιτλο: «Α*υτο που χρειαζεται σημερα ειναι μεσα απο τα «ερειπια» να αναδειξουμε τα ζωντανα στοιχεια που εχει να επιδειξει η μαρξιστικη κληρονομια να επιστρεψουμε πισω στον Μαρξ...*». Ακομα στο Εργατικο Βημα της 24/8/94, γραφει οτι *«το χειροτερο ειδος σοσιαλισμου ειναι κατα πολυ καλυτερο απο τον καπιταλισμο»*.

Ομως ο σοσιαλισμος δεν εχει καμμια σχεση με το τι ηταν αυτα τα καθεστωτα και το καλυτερο που εχουμε να κανουμε με τα ερειπια τους ειναι να τα θαψουμε οσο πιο βαθια γινεται. Αυτα ενισχυουν την ψευτικη προπαγανδα των αστων, που υποστηριζουν οτι η καταρρευση των σταλινικων καθεστωτων, αποδεικνυει την συνολικη αποτυχια του σοσιαλισμου. Στην ουσια τετοιες διακηρυξεις δεν υπερασπιζονται τον μαρξισμο αλλα τα καθεστωτα που για δεκαετιες ολοκληρες τα παρουσιαζαν σαν σοσιαλιστικα.

Η κυριαρχια του σταλινισμου στην ΕΣΣΔ ηταν η ταφοπετρα σε καθε τι το σοσιαλιστικο σε αυτη τη χωρα, στην δημοκρατια των σοβιετ, την επαναστατικη μαρξιστικη παραδοση αλλα και η αιτια της φυσικης εξοντωσης χιλιαδων μπολσεβικων που εφεραν την νικηφορα επανασταση του 1917.

Πολυ περισσοτερο δεν ηταν σοσιαλιστικα τα καθεστωτα που στηθηκαν γυρω απο την ΕΣΣΔ μετα τον Β Παγκοσμιο Πολεμο αφου σε αυτες τις χωρες δεν εγιναν καν εργατικες επαναστασεις αλλα βαφτιστηκαν σοσιαλιστικα με το περασμα του κοκκινου στρατου.

Μετα την καταρρευση τους η εργατικη ταξη ξεφορτωθηκε ενα μεγαλο βαρος που την εμποδιζε να στραφει στην αληθινη παραδοση των Μαρξ και Εγκελς, την παραδοση του Οχτωβρη, του Λενιν, του Τροτσκυ και των Μπολσεβικων, την παραδοση των εργατικων συμβουλιων, της εργατικης δημοκρατιας και του σοσιαλισμου απο τα κατω.

Επανασταση οχι μεταρρυθμιση

Το ΑΚΕΛ σημερα εκτος απο το να αναπολει αυτα τα καθεστωτα, βλεπει τον δρομο για τον σοσιαλισμο οχι μεσα απο την επανασταση, την αυτοδραση δηλαδη της ιδιας της εργατικης ταξης, αλλα μεσα απο τη μεταρρυθμιση, τη συσσωρευση αλλαγων που σιγα σιγα θα αλλαξουν τον ιδιο το χαρακτηρα του κοινωνικου συστηματος απο καπιταλιστικο σε σοσιαλιστικο. Αλλαγες που μπορουν να ερθουν μεσα απο εκλογες ή το κοινοβουλιο.

Ειναι αυταπατη να περιμενει κανεις να αλλαξει η ταξικη φυση της κοινωνιας και του αστικου κρατους με μια αλλαγη στο κομμα που κυβερνα. Η εργατικη εξουσια απαιτει ολοκληρη η κρατικη μηχανη να βρισκεται κατω απο τον ελεγχο της τεραστιας πλειοψηφιας του πληθυσμου. Ο Λενιν στο «Κρατος και Επανασταση» λεει: *«...η απελευθερωση της καταπιεζομενης ταξης δεν μπορει να γινει οχι μονο χωρις την βιαη επανασταση αλλα και χωρις την καταστροφη του μηχανισμου της κρατικης εξουσιας ...(χωρις) να συντριψει σε χιλια κομματια να σβησει απο το προσωπο της γης την αστικη μηχανη, το μονιμο στρατο, την αστυνομια την υπαλληλοκρατια και να τα αντικαταστησει με μια πιο δημοκρατικη...κρατικη μηχανη που εξελλισσεται σε καθολικη συμμετοχη του λαου»*.

Η εργατικη ταξη για να απελευθερωθει δεν μπορει παρα να συγκρουστει με το αστικο κρατος και ολους τους μηχανισμους που εχει δημιουργησει η αστικη ταξη για να προστατευει τα προνομια της απεναντι στην καθε κινηση των καταπιεσμενων και εκμεταλευομενων. Το αστικο κρατος δεν μπορουμε να το μεταρρυθμισουμε. Δεν υπαρχει το παραμικρο κομματι απ'αυτο που να μπορουμε να το κρατησουμε και να το χρησιμοποιησουμε για την απελευθερωση της εργατικης ταξης. Ειναι ενα κρατος που ταιριαζει μονο στο καπιταλιστικο εκμεταλευτικο συστημα.

Οπου σ'αυτο το κρατος μπηκε στην κορφη του μια εργατικη κυβερνηση, αυτη ανατραπηκε με πολυ αγριο τροπο. Τετοιο παραδειγμα ειναι η Χιλη οπου συνετριψαν την κυβερνηση Αλιεντε και το χειροτερο την ιδια την εργατικη ταξη.

Εργατικη δημοκρατια

Αυτο το κρατος θα το αντικαταστησουμε με την εξουσια των εργατικων συμβουλιων, την ανωτερη μορφη δημοκρατιας που γνωρισε μεχρι σημερα ο κοσμος.

Τα εργατικα συμβουλια ειναι ενα συστημα αντιπροσωπων οι οποιοι εκλεγονται εκει που ο κοσμος ξερει ποιον εκλεγει. Μεσα στους ιδιους τους χωρους δουλειας, εξασφαλιζοντας ετσι την αμεση συμμετοχη και οχι την τυπικη ψηφο ανα τετραετια. Αντιπροσωποι οι οποιοι αναλαμβανουν να λυσουν ολα τα προβληματα οργανωμενοι, σε επιπεδο εργοστασιου, πολης, περιφερειας, χωρας και με την εξαπλωση της επαναστασης σε διεθνες επιπεδο.

Αυτοι οι αντιπροσωποι ειναι αμεσα εκλεγμενοι αλλα και αμεσα ανακλητοι. Καθε στιγμη μπορουν να ανακληθουν απο τις γενικες συνελευσεις στους τοπους δουλειας ή στις συνοικιες. Δεν εχουν κανενα προνομιο. Οι απολαβες και ο μισθος τους, θα ειναι ο μεσος ορος του μισθου των ανειδικευτων εργατων. Μεσα απο τον εργατικο ελεγχο ολοι θα εκτελουν χρεη ελεγχου και εποπτειας, ετσι ολοι για ενα διαστημα θα γινουν «γραφειοκρατες» και γι'αυτο κανενας δεν θα μπορει να γινει «γραφειοκρατης». Αυτα δεν ειναι ευγενικες διακηρυξεις ειναι το τι εγινε στην Κομμουνα, το τι εγινε στην επανασταση του Οχτωβρη το 1917.

Στην εργατικη δημοκρατια δεν θα υπαρχει διαχωρισμος της νομοθετικης εξουσιας απο την εκτελεστικη. Η οικονομικη, πολιτικη και νομοθετικη εξουσια ενωνονται κατω απο την εξουσια της εργατικης ταξης. Οι αντιπροσωποι των εργατικων συμβουλιων θα αποφασιζουν. Για το τι θα παραγουμε; Πως θα το παραγουμε; Ποσο θα παραγουμε; Πως θα το διανεμουμε; Ποσο κομματι απ'αυτο θα κρατησουμε για επενδυσεις ή για κοινωνικες παροχες; Ολα αυτα τα ζητηματα της οικονομιας και της πολιτικης, ουσιαστικα ειναι αρμοδιοτητα αυτου του συστηματος της εργατικης εξουσιας.

Η Εργατικη Δημοκρατια δεν ειναι δημοκρατια μονο για τους εργατες, αλλα για ολους τους καταπιεσμενους. Η εργατικη ταξη για να απελευθερωσει τον εαυτο της πρεπει να απελευθερωσει ολους τους καταπιεσμενους. Ορισμενα απο τα πρωτα μετρα του Οχτωβρη, μεσα σ'εκεινη την εποχη ηταν και τα διαταγματα που κατοχυρωναν το δικαιωμα των εθνοτητων για αυτοδιαθεση απο την τσαρικη αυτοκρατορια. Καθιερωσαν τον πολιτικο γαμο, το αυτοματο διαζυγιο, νομιμοποιησαν την εκτρωση και αποποινικοποιησαν την ομοφυλοφιλια.

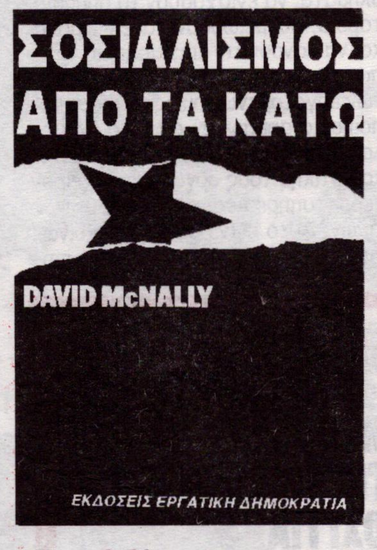

Ενα βιβλιο απαραιτητο για τον καθε σοσιαλιστη εργατη, φοιτητη μαθητη. Μπορειτε να το βρειτε στο βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας

Δεν ειναι ομως μονο οι νομοθεσιες. Διπλα στα Εργατικα Συμβουλια εμφανιζονται ενα σωρο πολιτικες οργανωσεις που πραγματικα δινουν στην επανασταση τον χαρακτηρα του πανηγυριου ολων των καταπιεσμενων. Εμφανιζονται οι οργανωσεις οπως των συνοικιων που λυνουν τα προβλημα της στεγασης, της θερμανσης. Ετσι οι μαζες παιρνουν στα χερια την πολιτικη εξουσια και εκπαιδευονται στο να την ασκουν.

Σχεδιασμος

Δεν αρκει μονο να κατακτησουμε την πολιτικη εξουσια. Χρειαζεται και ο ελεγχος της οικονομιας να περασει στα χερια της εργατικης ταξης.

Ενω ολοι μιλουν για τα «θαυματα της αγορας» την ιδια ωρα αυτο το βαρβαρο συστημα της αγορας καταστρεφει τονους τροφιμων για να κρατησει ψηλα τις τιμες τους, εκατομμυρια ανθρωποι πεθαινουν απο πεινα. Δημιουργα εκατομμυρια αστεγους την ιδια ωρα που υπαρχουν χιλιαδες αδεια σπιτια ή ανεργοι οικοδομοι και αναξιοποιητα υλικα.

Η εργατικη ταξη χρειαζεται να ξηλωσει τις καπιταλιστικες σχεσεις παραγωγης και να αντικαταστισει τους θεσμους του καπιταλισμου με τον προγραμματισμενο ελεγχο των ιδιων των παραγωγων πανω στην παραγωγη.

Αναγκαια λοιπον βηματα για τον σοσιαλισμο ειναι η απαλλοτριωση των καπιταλιστων και η κοινωνικοποιηση ολων των μεσων παραγωγης. Τα εργοστασια και ο πλουτος απο τα χερια μιας μικρης μειοψηφιας πρεπει να περασει στα χερια της τεραστιας πλειοψηφιας, κατω απο τον ελεγχο της εργατικης ταξης.

Τοτε οι εργατες μπορουν να αρχισουν μια συλλογικη προσπαθεια δημοκρατικου σχεδιου και προγραμματισμου της οικονομιας, με βαση τις αναγκες των παραγωγων, τις αναγκες της πλειοψηφιας των ανθρωπων και οχι το κερδος για τους καπιταλιστες.

Αυτοαπελευθερωση

Ολα αυτα μονο η ιδια η εργατικη ταξη μπορει να τα κανει. Η εργατικη ταξη αλλαζοντας την κοινωνια αλλαζει ταυτοχρονα και τον ευατο της και τον απαλλασει απο ολες τις αντιδραστικες ιδεες που τις φορτωνει ο καπιταλισμος. Εξηγωντας αυτη τη θεση ο Μαρξ εγραφε: *«Η Επανασταση ειναι αναγκαια οχι μονο γιατι δεν μπορει να ανατραπει με κανενα αλλο τροπο η αρχουσα ταξη, αλλα επισης και επειδη μονο μεσα σε μια επανασταση μπορει η ταξη που θα την ανατρεψει να ξεφορτωθει τα σκουπιδια του παρελθοντος και να γινει ικανει να ξαναχτισει την κοινωνια»*.

Γι αυτο ειναι πολυ πιο σημαντικη καθε κινητοποιηση των ιδιων των εργαζομενων, των ιδιων των καταπιεσμενων και των εκμεταλευομενων οσο μικρη και αν ειναι αυτη, απο τους οποιους πυρινους λογους που μπορει να ακουγονται στη βουλη.

Αυτη ειναι η επαναστατικη παραδοση του Μαρξισμου, οι ιδεες του σοσιαλισμου απο τα κατω. Μεσα απο αυτες τις ιδιεες ειναι που μπορουμε να φτασουμε στη νικηφορα επανασταση

Η κινηση ομως της εργατικης ταξης, η αυθορμητη και ενστικτωδικη αντιδραση της δεν μπορει απο μονη της να καταφερει να αλλαξει την κοινωνια. Χρειαζεται το κομμα οπως το πιστονι χρειαζεται στον ατμο για δωσει κινηση στην μηχανη.

Η ιδια η κινηση της εργατικης ταξης αναδεικνυει μια πρωτοπορια που γινεται η φυσικη ηγεσια της ταξης. Αυτη η πρωτοπορια αποτελει και το επαναστατικο κομμα. Δηλαδη το κομματι εκεινο της εργατικης ταξης που θελει να τραβηξει ακομα και τα πιο καθυστερημενα κομματια της ταξης στον αγωνα. Που προχωρα τον αγωνα απο τα καθημερινα οικονομικα αιτηματα στα πολιτικα ζητηματα και την προοπτικη της ανατροπης του καπιταλισμου και το σοσιαλισμο.

Νικος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Δωρο για τους καπιταλιστες

Καθε επιλογη της κυβερνησης ερχεται να επιβεβαιωσει ολους εμας που απο την αρχη υποστηρηξαμε οτι προκειται για μια κυβερνηση καπιταλιστων που μοναδικος τους στοχος ειναι να δημιουργησουν για τους ομοιους τους, τις καλυτερες προϋποθεσεις για να αυξησουν τα κερδη τους. Η τελευταια εξαγγελια της προθεσης της, για ιδιωτικοποιησεις στην ΑΤΗΚ, δειχνει ακομα και για τους πιο δυσπιστους οτι οι εργαζομενοι τιποτα καλο δεν μπορουν να περιμενουν απο αυτη την κυβερνηση.

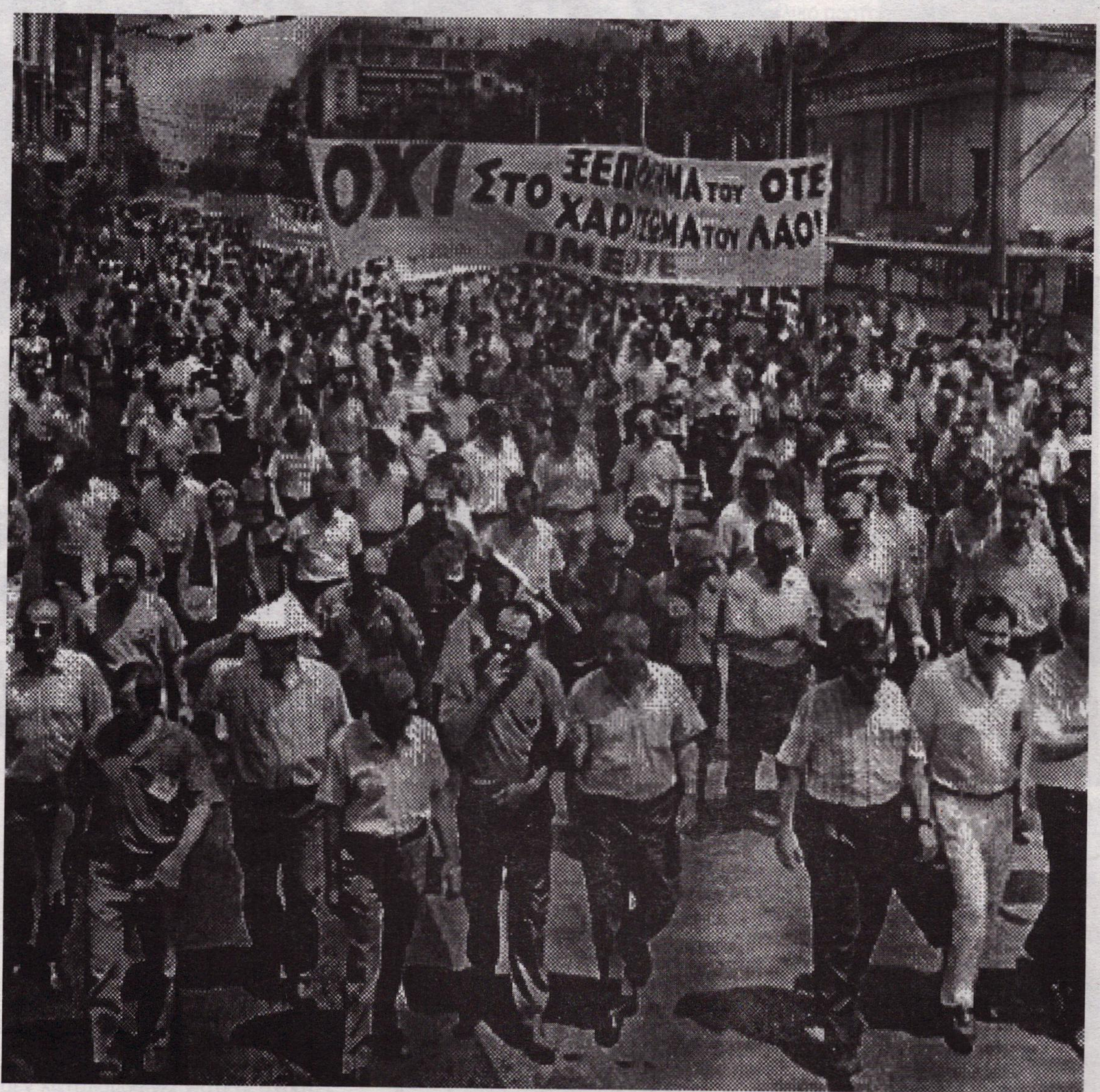

Βεβαια κατω απο την πιεση των αντιδρασεων των εργαζομενων και των συντεχνιων τους, αρχισε να μασα τα λογια της, οτι ταχα δεν βλεπει το ζητημα των ιδιωτικοποιησεων δογματικα, οτι αυτα ειναι καποιες σκεψεις που αφορουν μονο καποιες υπηρεσιες που πρεπει να γινουν πιο αποδοτικες πιο αποτελεσματικες κλπ.

Ολ'αυτα ομως αποτελουν απλα δικαιολογιες. Η ουσια ειναι οτι η κυβερνηση δειχνει ξεκαθαρα οτι θελει να κανει ιδιωτικοποιησεις. Αυτο δεν αλλαζει εστω και αν αφηνει ανοιχτο το που, το ποτε και ποσο θα προχωρησει αυτη η διαδικασια.

Δικαιολογιες

Θελοντας σημερα να δημιουργησουν το κλιμα μεσα στο οποιο θα μπορεσουν να περασουν τις ιδιωτικοισεις, η κυβερνηση και οι απολογητες του «εργου» της, χρησιμοποιουν μια σειρα απο επιχειρηματα.

Πρωτα και κυρια δικαιολογουν την πολιτικη των ιδιωτικοποιησεων, οπως αλλωστε και πολλες αλλες επιλογες τους, σαν μια αναγκαιοτητα που απορρεει απο τον προσανατολισμο του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου προς την Ευρωπαικη Ενωση. Ο Ζηβαναρης και ο Αδαμιμης δηλωνουν οτι *«η αναγκη για αυτονομηση και αλλαγη του σημερινου τροπου λειτουργιας της ΑΤΗΚ* [λεγε με ιδιωτικοποιηση], *ειναι μια απαραιτητη προϋποθεση για να μπορεσει η εταιρια να ανταπεξελθει στις συχρονες συνθηκες ανταγωνισμου που επικρατουν στην Ευρωπαικη ενωση»*. Με λιγα λογια λενε: αφου θελουμε Ευρωπη πρεπει να κανουμε και ιδιωτικοποιησεις.

Αυτο που δεν λενε ομως ειναι πως η ΑΤΗΚ με το σημερινο τροπο λειτουργιας, με το προβληματικο γι'αυτους θεσμικο πλαισιο, μπορεσε να φτασει εδω που εφτασε. Να ειναι σημερα απο τις πρωτες εταιρειες στην Ευρωπη που βαζει σε λειτουργια το νεο πανευρωπαικο συστημα κινητης τηλεφωνιας, πως μπορει να πρωτοπορει σε μια σειρα τεχνολογικες εξελιξεις και να παρουσιαζει καθε χρονο εκατομμυρια λιρες κερδη.

Η προοπτικη ενταξης στην Ευρωπαικη Ενωση γινεται το ροπαλο με το οποιο η κυβερνηση του Κληριδη θελει να βαρεσει την εργατικη ταξη. Στο ονομα της Ευρωπης εχουν εξαπολυσει μια αγρια επιθεση εναντια σ'ολες τις εργατικες καταχτησεις.

Για τους ελληνοκυπριους καπιταλιστες ο δρομος προς την Ευρωπαικη Ενωση ειναι μονοδρομος γιατι ελπιζουν οτι αυτο μπορει να τους δωσει τη δυνατοτητα να βελτιωσουν τη θεση τους. Στην πραγματικοτητα ομως η Ε.Ε περαν των μεγαλοστομων διακηρυξεων, δεν ειναι τιποτα περισσοτερο απο ενας ομιλος απο καπιταλιστες που προσπαθουν να συντονισουν τις επιθεσεις τους, πρωτα εναντια στον «εσσωτερικο εχθρο» τους εργαζομενους στις χωρες τους και υστερα εναντια στο «εξωτερικο εχθρο» τους ανταγωνιστες τους στις αλλες χωρες. Σ'ενα τετοιο ομιλο ειναι που διεκδικουν να ενταχθουν και οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες ελπιζοντας να αρπαξουν ολες τις ευκαιριες που προσφερει αυτο.

Φαγοποτι

Οι καπιταλιστες στην Κυπρο και στην Ευρωπη βλεπουν τις ιδιωτικοποιησεις και το ξεπουλημα των δημοσιων επιχειρησεων σαν μετρο που μπορει να τους λυσει καποια προβληματα, να ενισχυσουν τα δημοσια ταμεια, να μειωσουν τα ελλειματα και να κανουν τις επιχειρησεις τους πιο ανταγωνιστικες. Για την μαζα των εργαζομενων ομως, οι ιδιωτικοποιησεις σημαινουν ανεργια, χαμηλα μεροκαματα, κτυπημα της συνδικαλιστικης τους οργανωσης, χειροτερες υπηρεσιες και αυξηση των τιμων. Αυτο εγινε με τις συγκοινωνιες στην Ελλαδα και με αλλες υπηρεσιες που ιδιωτικοποιηθηκαν, σε ολοκληρη την Ευρωπη.

Ακομα οι ιδιωτικοποιησεις ανοιξαν ενα τεραστιο φαγοποτι εκατομμυριων για τους καπιταλιστες. Τα αποτελεσματα τους οπου εφαρμοστηκαν ηταν βρωμικα παιχνιδια που παιχτικαν στην πλατη των εργαζομενων, σκανδαλα, μιζες, λαδωματα. Μεχρι και πρωθυπουργοι βρεθηκαν να λαδωνονται απο τους μεγαλοκαρχαριες που ανταγωνιζονταν ποιος θα προλαβει να βαλει χερι στις κρατικες επιχειρησεις.

Δικαιολογημενα σημερα στην συνειδηση των εργαζομενων οι ιδιωτικοποιησεις εχουν γινει συνωνυμο με την ανεργια, την ακριβεια, τα σκανδαλα και την διαφθορα. Γι'αυτο και οι εργαζομενοι σ'ολη την Ευρωπη παλεψαν και συνεχιζουν να παλευουν εναντια σ' αυτες τις επιλογες των Ευρωπαιων καπιταλιστων.

Να τους σταματησουμε

Η κυβερνηση του Κληριδη βρισκεται σημερα μπροστα σ'ενα διλημμα. Θελει απο την μια να προχωρησει σε ιδιωτικοιησεις, αλλα ταυτοχρονα φοβαται οτι δεν θα μπορεσει να ελεγξει τις κοινωνικες αντιδρασεις. Η εμπειρια απο τις αντιδρασεις που αντιμετωπισαν οι ιδιωτικοποιησεις στην Ελλαδα, τη Γαλλια και αλλου εδειξε οτι αυτο δεν ειναι καθολου ευκολο να γινει. Ειναι γι'αυτο το λογο που δεν ισχυει καθολου το επιχειρημα που προβαλλουν διαφοροι οτι αφου η κυβερνηση αποφασισε ιδιωτικοποιησεις θα τις περασει.

Αν η κυβερνηση στη προσπαθεια της για ιδιωτικοποιησεις, βρεθει αντιμετωπη με την οργανωμενη αντισταση των εργαζομενων και των συντεχνιων τους, στους ημικρατικους οργανισμους, θα αναγκαστει να κανει πισω, οπως εχει κανει πισω και σε αλλες επιλογες της, που αντιμετωπισαν την αντιδραση των εργαζομενων. Ο μονος τροπος για να περασει η κυβερνηση, τις ιδιωτικοποιησεις στους ημικρατικους, ειναι να μπορεσει να κερδισει την ανοχη των συντεχνιων.

Ειναι γι'αυτο το λογο που προσπαθει σημερα να περασει την πολιτικη των ιδιωτικοποιησεων απο το παραθυρο. Προσπαθει να πεισει οτι αλλο ειναι φιλελευθεροποιηση, αλλο μετοχοποιηση, αλλο αυτονομηση και αλλο ιδιωτικοποιηση. Δεν μιλα γενικα για ιδιωτικοποιησεις αλλα για την αναγκη να γινουν αλλαγες σε καποια τμηματα που σημερα ειναι ζημιογονα ή για την αναγκη να εκσυχρονιστουν οι δημοσιες εταιρειες. Ολ'αυτα ομως, ειναι κουρουφεξαλα, ειναι διαφορετικες ονομασιες για το ιδιο πραγμα, για τις ιδιωτικοποιησεις. Η προσπαθεια της να τις περασει σταδιακα, με την μεθοδο της σαλαμοποιησεις, ειναι ακριβως ενδειξη της αδυναμιας της να τις περασει μια και εξω.

Γι'αυτο και οι συντεχνιες στους ημικρατικους ειναι λαθος να μπλεχτουν σε τετοιες συζητησεις, για το τι σημαινει μετοχοποιηση και αν ειναι ή οχι ιδιωτικοποιηση. Οι λιγες μετοχες που μπορει να εχουν στα χερια τους οι εργαζομενοι δεν αλλαζουν το γεγονος οτι καποιοι καρχαριες θα εχουν τον ελεγχο αυτων των εταιρειων. Εξαλλου ποσοι εργαζομενοι που εχουν σημερα καποιες μετοχες των τραπεζων ή αλλων επιχειρησεων, μπορουν να επιρεασουν εστω και κατα το ελαχιστο την πολιτικη τους. Αν περασει αυτη η φιλοσοφια αυριο οι εργαζομενοι μπορει να βρεθουν με καποιες μετοχες της ΑΗΚ αλλα αυτο δεν θα τους δινει καμια εξασφαλισει οτι δεν θα χασουν τη δουλεια τους. Αυτο ακριβως εγινε με την ιδιωτικοποιηση της British Telecom στην Αγγλια οπου μετα την «μετοχοποιηση» της μπορει καποιοι υπαλληλοι να πηραν μετοχες αλλα πηραν μαζι και την απολυση τους.

Οι εργαζομενοι στις δημοσιες επιχειρησεις πρεπει να πιεσουν τις ηγεσιες των συντεχνιων τους να μην μπουν σε μια τετοια διαδικασια συζητησης.

Μεχρι τωρα οι αντιδρασεις των ηγεσιων των συντεχνιων στους ημικρατικους ηταν χλιαρες. Βεβαια με ανακοινωσεις τους, εχουν καταγγειλει τις ιδιωτικοποιησεις και εχουν εκφρασει την αντιθεση τους σ'αυτη την πολιτικη, και πολυ καλα εχουν κανει. Το να μενουμε ομως μεχρι εδω δεν ειναι αρκετο. Οπως η κυβερνηση ξεκàθαριζει την προθεση της για ιδιωτικοποιησεις, ετσι και οι εργαζομενοι πρεπει να δειξουν την αποφασιστικοτητα τους οτι αυτη η πολιτικη δεν θα περασει.

Οι ανακοινωσεις και οι καταγγελιες δεν ειναι αρκετες απο μονες τους για να σταματησουν τις ιδιωτικοποιησεις. Χρειαζεται και η κινητοποιησει των ιδιων των εργαζομενων. Μια 24ωρη απεργια στους ημικρατικους με πορειες στο υπουργειο συγκοινωνιων και στο προεδρικο μπορει να δειξει με τον καλυτερο τροπο την αποφασιστικοτητα και την διαθεση των εργαζομενων να αντισταθουν στις απολυσεις.

Αυτη ειναι και μονη γλωσσα που καταλαβαινουν καλυτερα απο καθε τι αλλο η κυβερνηση και οι καπιταλιστες.

Πετρος Μιχαηλ

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Την Εργατικη Δημοκρατια μπορειτε να τη βρισκετε εκτος απο τις εκδηλωσεις που πουλιεται στα εξης σημεια.

Λευκωσια: Πλατεια Ελευθεριας
καθε Σαββατο απο τις 10:30 π.μ. – 12:00

Λεμεσος: Πλατεια Διοικητηριου
καθε Σαββατο απο τις 10:30 π.μ. – 12:00

Λαρνακα: Πλατεια Αλκης
καθε Σαββατο απο τις 10:30π.μ. – 12:00

Παφος: Περιπτερο Corner Kiosk

εργατικη δημοκρατια
Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα
ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΟ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΠΟΥ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ Η ΕΔΟΝ
ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΑ ΟΧΙ ΓΙΑ ΔΟΓΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ